ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ — ВЕРХОВНИЙ ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«НАША МЕТА — МИР. МИР НЕ ЗА БУДЬ-ЯКУ ЦІНУ І НЕ НА БУДЬ-ЯКИХ УМОВАХ»

СТОР. 2

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

23–27 ЧЕРВНЯ 2014 РОКУ №24 (5257)

● НА ВЛАСНІ ОЧІ

ПЕРЕМИР'Я ПІД МІНОМЕТНИМ ОБСТРІЛОМ

Фото з архіву «НА»

Блокпост. Нині так називається осередок державності на охопленому війною Донбасі. Блокпост відділяє війну від миру, зло від добра, людей від окупантів. Принаймні саме так він сприймається переважною більшістю. А ще блокпост — це місце порозуміння людей різних поглядів, яким випало жити в одній країні.

СТОР. 4

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Народна армія
23–27 червня 2014 року

АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«НАША МЕТА — МИР. МИР НЕ ЗА БУДЬ-ЯКУ ЦІНУ І НЕ НА БУДЬ-ЯКИХ УМОВАХ»

Консультації тристоронньої контактної групи, які відбулися в Донецьку, є першим кроком на шляху до стабілізації ситуації на Сході України. Про це у промові в ході Дня діалогу представників органів місцевого самоврядування та органів державної влади сказав Президент України Петро Порошенко, повідомляє прес-служба глави держави.

«Знаю, що сам факт таких консультації сприйнятий у суспільстві неоднозначно. Так звані «яструби» прагнуть швидких, жорстких військових дій, інші вимагають масштабних компромісів — тільки щоб не було війни. Відповім обом сторонам: наша мета — не війна. Не ми, не Україна її розпочала. Наша мета — мир. Але підкреслюю: мир не за будь-яку ціну і не на будь-яких умовах», — зазначив Президент України.

«Мирний план отримав підтримку всіх міжнародних організацій та глав держав», — також наголосив глава держави.

Петро Порошенко нагадав, що йому довелося прийняти непросте рішення про припинення Україною вогню в односторонньому порядку.

«Діалог про реалізацію президентського плану мирного врегулювання на Донбасі почався. Нагадаю, цей план складається з 15 кроків і передбачає негайну і безумовну демілітаризацію конфлікту і відновлення контролю над російсько-українським кордоном», — зазначив Президент України.

Глава держави наголосив, що серед першочергових кроків з реалізації мирного плану є відновлення діяльності місцевих органів влади на Донбасі, а також відновлення центрального телерадіомовлення у Донецькій та Луганській областях.

Президент України зазначив, що до реалізації програми створення нових робочих місць на Донбасі будуть залучені країни Європейського Союзу та Сполучені Штати Америки.

Привітання з нагоди Дня Конституції України

Товариші генерали, адмірали і офіцери, прапорщики і мічмани, старшини і сержанти, солдати і матроси, курсанти і ліцеїсти, працівники Збройних Сил України!

Від щирого серця вітаю Вас з державним святом — Днем Конституції України.

Серед знаменних дат, які відзначаються в Україні, 28 червня посідає особливе місце. У цей день 18 років тому Верховна Рада України, висловлюючи суверенну волю українського народу, ухвалила Конституцію — Основний Закон України.

Вперше у вітчизняній історії носієм суверенітету і єдиним джерелом влади було проголошено народ, а найвищою соціальною цінністю — людину, її життя і здоров'я, честь і гідність, безпеку і недоторканність.

Сьогодні Конституція України є гарантом захисту прав громадян нашої держави, фундаментальним документом, який визначає їх основні права та обов'язки, а також зобов'язання держави перед кожною людиною неухильно дотримуватись та виконувати положення Основного Закону, надавати можливість для повноцінного суспільного та духовного життя.

Сьогодні українські військовослужбовці мужньо стоять на захисті конституційних прав і свобод громадян від підступного ворога, який веде неоголошену війну з українським народом на Сході нашої держави. Щиро пишаюся тим, що в цей непростий час служу разом з такими сміливими та відданими синами Батьківщини, як Ви!

Упевнений, що особовий склад Збройних Сил України і надалі гідно виконуватиме свій конституційний обов'язок з оборони нашої держави, захисту її суверенітету і територіальної цілісності.

Щиро вітаю Вас з Днем Конституції України і бажаю подальших здобутків у розбудові нашої демократичної держави та її Збройних Сил, здоров'я, добра і мирного неба над головою.

Виконувач обов'язків Міністра оборони України генерал-полковник М.В.КОВАЛЬ

ПРИНЦИПОВЕ РІШЕННЯ

ДЕРЖКОРДОН ІЗ РОСІЄЮ МАТИМЕ ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАШТУВАННЯ

Кабінет Міністрів України прийняв рішення щодо інженерного облаштування кордону з Російською Федерацією. Про це повідомив на брифінгу міністр Кабінету Міністрів Остап Семерак, підбиваючи підсумки чергового засідання уряду.

«Ми прийняли рішення щодо інженерного облаштування державного кордону на ділянці з Російською Федерацією», — сказав він та зазначив, що подробиці повідомлятися не будуть, адже рішення приймалося у закритій частині засідання.

У ПОШУКУ КОМПРОМІСІВ

ДІАЛОГ У ФОРМАТІ ЧОТИРЬОХ СТОРІН

Під час чотиристоронньої телефонної розмови з Федеральним канцлером Німеччини, президентами Франції та Росії Петро Порошенко поінформував співрозмовників про серйозні порушення, виниклі в ході реалізації оголошеного Президентом України режиму припинення застосування сили в односторонньому порядку, повідомляє прес-служба глави держави.

Зокрема, Петро Порошенко зазначив, що з 20 червня зафіксовано 52 випадки порушення режиму припинення вогню з боку терористів, унаслідок яких загинуло 18 осіб, поранено ще 27.

Президент Росії підтримав пропозицію Петра Порошенка щодо запровадження режиму припинення вогню та його моніторингу.

Президент України наголосив, що реалізація мирного плану та забезпечення контролю за всім периметром кордону можливі за умов присутності спостерігачів ОБСЄ включно з представниками Росії.

У ході розмови глава держави зазначив, що рішення Ради Федерації щодо скасування дозволу на використання військ РФ на території України є позитивним сигналом на шляху реалізації мирного плану. При цьому, Президент наголосив, що сьогодні Україна очікує на реальні дії з боку Росії, які сприятимуть подальшій стабілізації ситуації на Донбасі. Глава держави закликав Президента Росії вжити конкретних заходів для припинення постачання бойовикам зброї та техніки через кордон України.

За підсумками розмови Федеральний канцлер Німеччини запропонувала підтримати кілька спільних кроків. По-перше, йдеться про забезпечення системи моніторингу з елементами контролю (стосується блокпостів та передачі пунктів пропуску на українсько-російському кордоні) за участю спостерігачів ОБСЄ включно із представниками Росії на час припинення вогню. По-друге, продовжувати переговори тристоронньої контактної групи. По-третє, здійснити обмін списками заручників, а керівництво РФ має зробити публічні заяви щодо звільнення людей для всіх, хто зараз їх утримує.

Федеральний канцлер Німеччини запропонувала, щоб функції посередника для забезпечення роботи тристоронньої контактної групи у складі Л. Кучма, Х. Тальявіні, М. Зурабов виконував В. Медведчук. Президент України та інші учасники розмови погодилися з пропозицією Ангели Меркель. Сторони домовилися продовжити розмову в даному форматі.

Раніше Президент України провів телефонну розмову з віце-президентом США Джозефом Байденом, під час якої віце-Президент США висловив співчуття Президенту України у зв'язку із загибеллю 9 українських військових унаслідок обстрілу вертольота поблизу Слов'янська.

Зі свого боку, глава української держави різко засудив даний інцидент, а також обстріли з боку терористів, що постійно відбуваються з часу одностороннього оголошення Україною про припинення вогню.

Президент України та віце-Президент США домовилися координувати зусилля протягом часу, що залишився до закінчення терміну режиму припинення вогню, для забезпечення повноцінної реалізації мирного плану.

УРЯДОВІ ПРІОРИТЕТИ

УКРАЇНА ПРОЙШЛА ЕТАП РЕАНІМАЦІЇ. ТРЕБА ПЕРЕХОДИТИ ДО РЕАБІЛІТАЦІЇ

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк доручив членам уряду подати їхнє бачення «реабілітаційного пакета» для кожної галузі, а також вважає за необхідне запровадити посаду віце-прем'єр-міністра з європейської інтеграції. Про це він сказав на засіданні Кабінету Міністрів, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

При цьому було наголошено, що Україна пройшла «етап реанімації» — перший етап, який дозволив уникнути дефолту: «Тепер треба переходити до реабілітації — як економічної, так і політичної».

«Мільярдні кошти, які не були передбачені бюджетом, фінансуються, щоб забезпечити територіальну цілісність української держави. З нами ведеться реальна, неприкрита війна нового типу. Це війна — стріляють, вбивають, тероризують, знищують, залякують. Намагаються знищити українську державу і українську незалежність. З нами ведеться інформаційна війна — всередині країни і за її межами, на яку витрачаються мільярдні кошти російською стороною. З нами ведеться економічна війна, коли без жодних підстав заявляють, що закриють ринки», — зазначив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

«Тому відповідальність — це моя ключова вимога до уряду і керівників місцевих адміністрацій. Тільки через відповідальність можна отримати довіру людей. А тільки через довіру людей можна проводити реформи. Тому що реформа — це не коли чиновник написав текст, а коли енергія мільйонів спрямована на досягнення цілі», — сказав він.

«Починаємо економічно жити по-новому. Виклики — це завжди можливості, а можливості — це завжди прогрес і поступ. Давайте скористаємось цими можливостями», — зазначив Прем'єр-міністр України.

Також глава уряду наголосив, що Угода з ЄС є планом реформування української економіки.

«Уряд буде підтримувати національний капітал і національного виробника всіма засобами і методами через політичний і економічний діалог, щоб збільшувати обсяги експорту української продукції, диверсифікувати ринки, створити робочі місця і підвищити якість та конкурентність української продукції», — зазначив Арсеній Яценюк.

Він також наголосив на необхідності в короткостроковій перспективі вжити заходи задля реальних змін як структури української економіки, так і якості українських компаній, що дозволить у середньостроковій перспективі збільшувати обсяги експорту і завойовувати нові ринки.

«Завдання дуже амбітне, але іншого шляху для України, ніж той, який передбачений Угодою про зону вільної торгівлі між Україною і Європейським Союзом, немає. Це правильний шлях, де українська економіка стає частиною великого інтегрованого простору ЄС», — зазначив Прем'єр-міністр України.

Глава уряду також повідомив, що протягом місяця він особисто проводитиме зустрічі з представниками підприємств, які експортують товари як до ЄС, так і на ринки СНД та інших країн «з тим, щоб по кожному підприємству визначитись, де ми можемо отримати додатковий ринок».

Крім того, він наголосив, що заяви керівництва Росії про закриття російського ринку для українських товарів, якщо Україна підпише економічну частину угоди з Європейським Союзом, «не мають під собою жодного економічного ґрунтя»: «Росія, як завжди, нервово реагує на європейську інтеграцію України».

«Для того, щоб усунути будь-які застереження з цього питання, ми готові провести публічні технічні консультації щодо імплементації угоди. Хай нам росіяни скажуть, у чому для них ризики», — сказав Арсеній Яценюк.

●ПАРЛАМЕНТСЬКА АСАМБЛЕЯ РАДИ ЄВРОПИ

«ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ ДЛЯ НАС — ЦЕ ЕТАЛОН УСПІШНОЇ ДЕРЖАВИ»

«Підтримайте мирний план діями, а не словами. Адже за цими діями ми зупиняємо смерті цивільних і військових людей, які боронять суверенітет і територіальну цілісність держави. І ми чекаємо цих дій. Посильте охорону кордону, зупиніть нелегальний потік військової техніки, перестаньте рекрутувати найманців. Врешті-решт, відведіть військa», — заявив у промові перед Парламентською Асамблеєю Ради Європи Президент України Петро Порошенко у Страсбурзі, закликаючи Російську Федерацію здійснити реальні кроки на підтримку реалізації мирного плану в Донецькій та Луганській областях, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко подякував Парламентській Асамблеї Ради Європи за негайне реагування на військову агресію. Водночас Президент зазначив, що сьогодні в Європи відсутній реальний механізм захисту миру. Запитання, хто буде наступним, є відкритим. Саме тому, наголосив Петро Порошенко, Європа зараз має продемонструвати спільність і солідарність. Глава держави зазначив, що Україна протиставляє Росії переконаність і моральну силу.

Президент наголосив, що сьогодні Україна переживає час викликів, а також час надій. Він зазначив, що шлях України лежить до Європейського Союзу, і тому після підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом «ми почнемо імплементувати цю угоду негайно».

«Європейський Союз для нас — це історія успіху, еталон успішної держави, перевірена часом модель реформ», — зауважив Петро Порошенко.

Водночас він наголосив, що держава не змінить свого визначення у ключових питаннях: Україна унітарна держава з однією державною мовою та необмеженою кількістю регіональних мов, яка зберігає євроінтеграційний напрямок. «Все інше може бути предметом широкого обговорення. Я запевняю, що це обговорення вже відбувається», — констатував глава держави.

●ЗА РОЗПОРЯДЖЕННЯМ УРЯДУ

«НЕВІДКЛАДНА ДОПОМОГА» ДЛЯ ВІЙСЬКА

В Окремому полку Президента України відбулася урочиста передача нових автомобілів екстреної медичної допомоги від Міністерства охорони здоров'я України медичним службам силових структур.

На початку заходу присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять військовослужбовців, загиблих під час виконання завдань АТО. Після цього Міністр охорони здоров'я України Олег Мусій вручив ключі від санітарних автомобілів представникам силових відомств. Він наголосив, що 2013 року МОЗ України закупило 1412 автомобілі швидкої медичної допомоги типів А, В і С. У зв'язку із тимчасовою окупацією Криму автомобілі, які були призначені для обслуговування цього регіону, відповідно до Розпорядження Кабінету Міністрів України від 11.06.2014 р. за № 577, були перерозподілені між іншими регіонами та медичними службами силових структур. Машини відразу вирушили до місць виконання завдань, зокрема в зону АТО.

— Сьогодні ми отримали від Міністерства охорони здоров'я 6 санітарних автомобілів, із них 2 реанімобілі класу С, та 4 класу А. Кілька з них розподілені Військово-медичному клінічному центру Північного регіону у місті Харків та Дніпропетровському госпіталю, — розповів директор Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України полковник медичної служби Віталій Андронатій.

Як він наголосив, машини, хоча й цивільні, належно оснащені та пристосовані для найважчих поранених, що уможливлює їхню евакуацію з поля бою та негайний початок лікування.

— Ми маємо в наявності військові санітарні автомобілі типу УАЗ. Вони не броньовані, але досвід проведення АТО показав, що евакуація 92% поранених здійснюється вертольотами, тому що майже вся територія заблокована, тож вивезти їх автотранспортом майже нереально. Протягом 2–3 місяців ми плануємо взяти на озброєння санітарний автомобіль на базі БТР-4МСЄ, — зазначив директор Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України.

Полковник медичної служби Віталій Андронатій також розповів, що потреба в реанімобілях та швидких велика. Наявний парк санітарної техніки вже застарілий.

— Для розв'язання проблеми евакуації та перевезення поранених у зоні АТО майже всі наявні санітарні автомобілі були передані на Схід країни. Цим ми фактично «оголили» деякі госпіталі. Наприклад, машин узагалі не залишилося в Чернівецькому, Деснянському, Мукачівському госпіталях. Тому ми це зараз компенсуємо, 2 авто віддаємо на Деснянський і Миколаївський госпіталі, аби забезпечити перевезення хворих у зоні їхньої відповідальності, — повідомив він.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ, «Народна армія»

●ПРЯМА ЛІНІЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ

ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО

Військовослужбовці Збройних Сил України, МВС, СБУ та інших військових формувань, які захищають територіальну цілісність і суверенітет країни у східних та південно-східних областях, отримають земельні ділянки.

Про це повідомив голова Державного агентства земельних ресурсів Сергій Рудик під час брифінгу, що передував урядовій прямій телефонній лінії.

У межах реалізації ініціативи щодо впровадження програми соціальної допомоги сім'ям військовослужбовців Збройних Сил, Державної прикордонної служби, Міністерства внутрішніх справ та Служби безпеки України завершується формування списків військовослужбовців, які беруть безпосередню участь в антитерористичних операціях і бажають безоплатно отримати у власність земельні ділянки. Для реалізації ініціативи не потрібно приймати законодавчі та нормативно-правові акти або вносити зміни до них.

— Слід лише провести відповідну роботу, докласти певних зусиль, щоб допомогти захисникам Вітчизни реалізувати конституційне право, — зазначив Сергій Рудик. — А надання земельних наділів буде здійснюватися в порядку, визначеному чинним законодавством України.

До банку даних вже внесено 2521 земельний масив загальною площею 18380,2 гектара. Це земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності в межах та за межами населених пунктів у всіх областях України. Отже, захисники Батьківщини, що беруть участь в АТО, незабаром зможуть безоплатно отримати земельні ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, ведення садівництва та індивідуального дачного будівництва.

«Зараз ми очікуємо списки від силових структур з переліком тих військовослужбовців, які в межах зазначеної ініціативи мають право на земельні ділянки», поінформував Сергій Рудик.

Після складання відповідних списків і визначення потреби в земельних надлах розпочнуться роботи з виділення землі військовослужбовцям.

Сергій Рудик наголосив, що працівники територіальних управлінь Держземагентства зобов'язані максимально спрощувати процедуру оформлення земельних ділянок для військовослужбовців: «Наші фахівці на місцях допоможуть швидко оформити клопотання про надання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, підготувати всі необхідні документи для її отримання». Зауважимо, що клопотання має подавати особисто військовослужбовець, який бажає безоплатно отримати земельну ділянку.

Сама процедура відповідно до законодавства виконується в термін до 6 місяців. Голова Держземагентства пообіцяв якомога більше скоротити час оформлення земельної ділянки та максимально зменшити ціну послуги. У разі звернення військовослужбовця до державного підприємства потрібно буде сплатити лише фактичні видатки на виконання цієї роботи.

Для отримання інформації про виділення військовослужбовцям земельних ділянок необхідно звертатися до територіальних органів Держземагентства або на особисту «Гарячу лінію» голови установи за номером 0–800-301–071.

На «Гарячій лінії» щодня, крім вихідних і святкових днів, з 9:00 до 17:00 (у п'ятницю до 16:45) працюють 6 операторів і 4 аналітики, які нададуть кваліфіковані консультації з цього питання.

Марина ХЛІБКО, «Народна армія»

●АКТУАЛЬНО

ЗАПОВНЮЄМО ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВАКУУМ

Майже в усіх регіонах України працюють групи інформаційної підтримки Антитерористичної операції (АТО). Найбільшу увагу офіцери цих груп приділяють підрозділам, що знаходяться безпосередньо в зоні АТО, особливо у «найгарячіших» або найвіддаленіших від штабів та пунктів управління місцях.

Там, де немає Інтернету, мобільний зв'язок працює нестабільно, а для перегляду телевізійних каналів необхідні додаткові підсилювачі. В такі місця, де панує інформаційний вакуум, по можливості доставляють військові і цивільні періодичні видання, художню літературу тощо.

— Наша група створена на базі 5-го Гарнізонного будинку офіцерів, —розповів керівник дніпропетровської групи інформаційної підтримки майор Дмитро Денисевич. — До зони відповідальності входять військові частини та підрозділи, що дислокуються в чотирьох областях. Звісно, що силами лише нашої нечисленної групи проводити повсякденну, а головне — ефективну роботу доволі важко. Тож з першого дня ми окреслили для себе основні напрямки діяльності. Пріоритет — інформаційна підтримка підрозділів територіальної оборони, налагодження взаємодії з місцевою владою в місцях виконання завдань військовослужбовцями, надання особовому складу фахової юридичної допомоги тощо.

— Брак інформації іноді породжує чимало чуток та вигадок. Нами підготовлені відповідні інформаційні матеріали для роз'яснення найбільш проблемних та актуальних питань. До цієї роботи ми активно залучаємо військовослужбовців, що мають фахову юридичну освіту, — говорить майор Дмитро Денисевич.

Група інформаційної підтримки військ оперативного командування «Північ» працює з військовослужбовцями на північно-східних рубежах держави.

За словами одного з офіцерів групи майора Олега Колісника, вони допомогли командуванню базових таборів налагодити взаємодію з місцевими органами самоврядування, громадськими організаціями та культурними установами. Зокрема для військовослужбовців регулярно проводяться культурно-дозвільні заходи за участю місцевих творчих колективів.

— Заходами інформаційно-роз'яснювальної роботи ми охопили понад 3000 військовослужбовців. Для переміщення групи в райони зосередження військ було виділено спеціальний автомобіль «ПАК» та повністю забезпечено паливно-мастильними матеріалами і необхідними матеріальними засобами, — повідомив офіцер інформаційної групи майор Денис Гаркуша.

ПРІОРИТЕТ — ІНФОРМАЦІЙНА ПІДТРИМКА ПІДРОЗДІЛІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ, НАЛАГОДЖЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ З МІСЦЕВОЮ ВЛАДОЮ В МІСЦЯХ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ, НАДАННЯ ОСОБОВОМУ СКЛАДУ ФАХОВОЇ ЮРИДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ТОЩО

На східних рубежах держави із захисниками Вітчизни працювала група інформаційної підтримки військ з Харкова, до складу якої увійшли військові юристи, психологи та офіцери-вихователі.

— Ми зустрічалися з військовослужбовцями в наметах чи просто неба. Під час тривалих бесід нами надавалися правові консультації чи розкривалися важливі питання, які сьогодні турбують військових. Також ми привозили до розташувань свіжу пресу, книги тощо, — пояснив офіцер групи інформаційної підтримки військ, військовослужбовець Харківського університету Повітряних Сил підполковник В'ячеслав Монастирський.

Під час спілкування з військовослужбовцями члени інформаційних груп приділяли увагу й розв'язанню нагальних проблемних питань. Якщо ж не вдавалося допомогти солдатам на місці, то справи бійців направляли до старших начальників.

— Здебільшого військовозобов'язаних, які сьогодні задіяні в АТО, цікавило скасування кредитних зобов'язань, а також зарахування терміну тимчасового призову в їхній загальний стаж. В таких випадках ми наводили витяги із законодавства. А ось, приміром, десантників чи спецпризначенців турбував порядок надання статусу учасника бойових дій, — пояснив офіцер групи інформаційної підтримки військ майор Володимир Росляк.

Інф. «НА»

Народна армія
23–27 червня 2014 року

НА ВЛАСНІ ОЧІ

Фото Олексія МАЗЕПИ

ПЕРЕМИР'Я ПІД МІНОМЕТНИМ ОБСТРІЛОМ

Блокпост. Нині так називається осередок державності на охопленому війною Донбасі. Блокпост відділяє війну від миру, зло від добра, людей від окупантів. Принаймні саме так він сприймається переважною більшістю. А ще блокпост — це місце порозуміння людей різних поглядів, яким випало жити в одній країні.

Маршрутка, скиглячи всіма своїми зношеними нутрощами, перевалювалася розбитою, з обідраним до подушки асфальтом, дорогою. Колись це була траса міжнародного значення. Незадовго до початку бойових дій на ній зняли верхній зношений шар покриття, а новий так і не поклали. Коли за черговим горбом замаячили прапори, пасажири одразу переключилися з обговорення політичної ситуації в країні на розмірковування над своєю найближчою долею та вдачею.

— Минулого разу нас зупинили, змусили вийти на вулицю і там перевірили документи та сумки, — пригадує пенсіонерка у дивно пошитому, неначе навиворіт, вбранні.

Бойовий тоталізатор

Розмови в салоні навколо піднятої теми тривали ще декілька хвилин, поки водій не почав маневрувати між бетонними блоками, що перегороджували шлях. Вже за другим поворотом у салоні запанувала тиша.

Коли автобус зупинився у вказаному місці, у двері зазирнув молодцюватий десантник. Пробігши поглядом по принишклих пенсіонерках, він зупинився на нас:

— Документи, будь ласка. Куди їдете? — чемно поцікавився він. Вивчивши моє посвідчення та паспорт із місцевою пропискою мого сусіда, кивнув водієві та зістрибнув на землю. Автобус рушив. Про блокпост вже ніхто не згадував. Тож новою темою для обговорення у автобусі стало влаштування військовими цілого полігону на краю села.

— Учора вночі щось так вгатило. Раз, потім ще раз! Аж шибки задзвеніли, — задала тему для розмови старенька, яка подорожувала з п'ятьма плетеними кошиками. Усі вони були вщент чимось наповнені. Як вона збиралася їх нести від автобуса, залишалося загадкою.

— Я телефонував сільському голові, він сказав, що військові там зброю пристрілюють. А вночі гатили мінометом. «Вішали» над блокпостами освітлювальні міни, — авторитетно заявив сивий вусатий дід. Магічні слова «телефонував голові» змусили всіх ненадовго замовкнути, перетравлюючи інформацію та формуючи своє ставлення до неї. Розмова відновилася вже навпроти перших хат, коли крізь стогін автобусної трансмісії стало чути постріли.

Згодом я переконався, що пасажири автобуса вгадали майже все: і про освітлювальні міни, і про пристрілку. Не знали вони лише про те, що в тирі, крім приведення зброї до нормального бою, військовики, особливо новоприбулі, відпрацьовують вправи практичних стрільб. Причому такі, яких не знайти у настановах, але які допомагають тим, хто несе службу на передовій.

Перехрестя цивілізацій

— Від цього блокпоста до наступного по дорозі, до речі, сепаратистського, всього кілометрпівтора, — повідомив старший у нашій колоні офіцер. — Тому прошу не забувати про заходи безпеки і виконувати всі вказівки тих, хто буде на блокпосту. Вони там головні, вони знають, звідки може прилетіти «гостинець», коли і як можна від нього сховатися.

Після такого інструктажу ніщо вже не дивувало. Сам блокпост розташований на перехресті доріг. Кожен напрямок перекрито стіною з бетонних блоків та мішків із піском. Вільними залишились лише вузькі проходи, рівнісінько на ширину автомобіля. Є тут «бомбосховища», склади з запасами їжі, води та боєприпасів. Словом, на відміну від тих, де контролюється рух трасами, цей блокпост — справжня фортеця на перехресті.

Несуть тут службу десантники-контрактники, десантники-резервісти, нацгвардійці, самооборонівці з міста та міліціянти-спецназівці. Отакий «коктейль» протистоїть ворожому вторгненню.

— Ми тут стоїмо пліч-о-пліч не лише за державу, а й за своїх загиблих товаришів, — кажуть десантники, не приховуючи своєї неприязні до тих, хто винен у загибелі їхніх товаришів по блакитно-беретному братерству. — Ми ніколи нікому нічого не подаруємо. Вони відповідатимуть за кожного з нас. Їх не врятує ні новітня російська зброя, ні найманці, яких присилають сюди на допомогу сепаратистам пачками. Уявляєте, у них, у терористів, є снайперські гвинтівки калібром 14,5 мм. Як у кулемета нашого БТРа. Це вже не снайперка, а протитанкова гвинтівка. Куля з такої зброї пробиває броню, а людину у бронежилеті — навиліт. До речі, одного з офіцерів-десантників поцілили саме з такої зброї, — хлопець демонструє набої від КПВТ, намагаючись розбудити нашу уяву про таку гвинтівку.

Дитячі малюнки

Загрубілі у щоденних боях із терористами серця оборонців блокпоста немов розтанули, коли сюди передали частину намальованих на конкурс дитячих робіт. Розчулені десантники розмістили їх на броні свого бойового БТРа, який у разі небезпеки затуляє своїм бортом єдиний прохід на територію блокпоста. Але роботи юних художників почали вицвітати від вітру та сонця. Тож, аби зберегти чужу працю, «блакитні берети» їх зібрали та передали на зберігання своєму колезі по блокпосту бійцю національної гвардії Юрію Тимошенку. І поцілили просто в «яблучко». Річ у тім, що пан Юрій опікується музеєм народного спротиву в рідній Коломиї.

— Мрію відкрити в музеї останню експозицію, присвячену боротьбі українців проти російської терористичної навали, — поділився планами чоловік.

Про те, що експозиція буде дійсно останньою, пан Юрій переконався на власному досвіді.

— У своєму посвідченні я ношу кілька речей: фото рідних, лист школярки, у якому вона переконує, що війна скоро скінчиться, а кулі, якими терористи стріляють у наших солдатів, обминуть їх, та два образочки. Останнє — справжнє чудо. Я не віруючий, однак збережу їх. Бо це подарунок... сепаратистки. Якось до нас сюди прийшов цілий десант «мирних мешканців». Вони нас кляли, називали бендерівцями, правосеками, окупантами. Особливо старалася одна жіночка на ім'я Олена. І якось так вийшло, що саме з нею довелося вступити в полеміку. Слово за слово, ми знайшли точки дотику наших поглядів. А далі... з'ясували, що нам просто немає чого ділити, немає причин для війни. Більше того, вона сама визнала, що нам просто заважають домовитися. Тези про «Донбас не чують» вигідні не донеччанам-луганчанам, а мешканцям Кремля. А коли я запропонував, що буду серед тих, хто першими приїде відбудовувати Слов'янськ, адже сам будівельник, маю чималий досвід, то й отримав у подарунок ці два образочки та благословення, — говорить він.

Гортаючи дитячі малюнки та розповідаючи про історію деяких з них, пан Юрій раптом загорівся ідеєю:

— Всі малюнки підписано, тож з авторами можна зв'язатися. Кожному надіслати якийсь подарунок. Обов'язково військовий. Фото або... гільзу. Так, гільзу чи щось схоже. Пам'ятаєте себе в дитинстві? Пам'ятаєте, що таке мати справжню бойову гільзу в колекції? — розвивав далі ідею чоловік.

Тиха сила

Блокпости, на яких несуть службу бійці АТО, незважаючи на оголошене Президентом України Петром Порошенком перемир'я, продовжують обстрілювати. Більше того, терористична зараза, скориставшись відносним затишшям, починає розповзатися. Був знищений міст у місті Оріхов Запорізької області. Але, якщо зважити на настрої військових, то терористи граються з вогнем у прямому та переносному сенсі. Їхня діяльність продовжується лише завдяки наказу про припинення вогню.

— Ми тут як справжні миротворці. Стріляємо лише у відповідь, та й те не завжди, — з гордістю та гіркотою кажуть десантники. — Там, звідки ведеться найбільш дошкульний вогонь, розташовані садиби та житлові масиви. В тому напрямку ми за жодних умов не ведемо вогонь. Очікуємо на найбільш нахабних та безголових, які виходять мірятися силами в чисте поле. Таких, зрозуміло, знищуємо. Швидко і назавжди.

Бійці із Нацгвардії взагалі дивуються, як можна бути таким наївним, щоб розраховувати на перемогу в даній конкретній ситуації.

— Якби не мирне населення, їх би всіх давно стерли на порошок. Просто ми не хочемо бути схожими на росіян, які свого часу не гребували завдавати ракетні удари по населених пунктах, пускаючи за вітром тисячі життів заради знищення десятка комбатантів. Ми — миротворці, — гордо висловлює думку більшості пан Юрій з Коломиї.

Донбасівці

Коли вже прощалися з оборонцями блокпоста, від села під'їхала автівка. З білої «тойоти» вийшли двоє. Наблизилися до першої лінії оборони. За мить по радіо прозвучав виклик командира. З'ясувалося, що гості привезли у подарунок оборонцям блокпоста два імпортні біноклі.

— Хто ви, звідки, кого представляєте? — посипалися запитання зусібіч.

Не очікуючи такої уваги, чоловіки знітилися, попросили себе не фотографувати.

— Ми — з Донецька. Це, — вказали на коробки з технікою, — подарунок від нас армії. Бачимо, що тут багато представників різних силових структур та громадськості. Тож просто знайте: у Донецьку більшість — нормальні люди, які теж хочуть миру, щоб закінчилася війна. Ми також розуміємо, що нам немає чого ділити і що ця війна нам не потрібна.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»
Київ — АТО

З 20-го червня, відколи почав діяти «мирний план», зафіксовано 52 випадки порушення режиму припинення вогню з боку терористів, внаслідок чого загинуло 18 осіб і поранено 27 людей. Про це сказав Президент України Петро Порошенко під час чотиристоронньої телефонної розмови з канцлером Німеччини Ангелою Меркель та президентами Франції і Росії Франсуа Олландом і Володимиром Путіним. Він також проінформував співрозмовників про серйозні порушення, виниклі під час реалізації оголошеного Президентом України режиму припинення застосування сили в односторонньому порядку.

●ТЕРИТОРІАЛЬНА ОБОРОНА

ТАКТИКА МАЛИХ ГРУП

В одному з навчальних центрів Збройних Сил України триває бойове злагодження батальйону територіальної оборони, сформованого з військовозобов'язаних Київщини. Часу небагато, тому бійці проходять прискорений курс підготовки. Інструктори — досвідчені офіцери та сержанти зі складу батальйону з бойовим досвідом. «Новобранці» теж не вчорашні школярі, тож багато пояснювати їм не треба....

Командирам доводиться коригувати програму підготовки навіть під час занять. Вони пояснюють це тим, що суттєво змінилася тактика бойовиків. Зараз останні діють нечисленними диверсійними групами.

Як говорять інструктори, йдеться про тактичну підготовку малих груп. Отже, це саме той випадок, коли дії підрозділу не вписуються у сценарії загальновійськового бою.

Саме під час системних тренувань керівники прагнуть довести вміння та навички бійців до автоматизму за будь-яких бойових ситуацій.

— Сьогодні ми відпрацьовуємо пересування підрозділів та груп військовослужбовців «ворожою» територією та їхні дії у разі потрапляння в засідку, — розповідає заступник командира батальйону територіальної оборони майор Юрій С. — Таку підготовку повинні пройти всі військовослужбовці нашого батальйону — від командира до кухаря, адже в засідку може потрапити будь-хто. Наступним етапом стане організація контрзасідок та нападу на противника, дії під час ближнього бою.

Серед пріоритетів у вишколі військовослужбовців батальйону і вогнева підготовка. Вони використовують усю наявну стрілецьку зброю — від пістолета до гранатомета.

Також, навчаючи підлеглих, інструктори застосовують методику «точної стрільби», під час якої військовослужбовці мають вміти вести стрільбу як з правої, так і з лівої руки. Пізніше опанують навички ведення вогню із укриття та будинків.

Боєприпасів у цьому батальйоні не шкодують. Умови намагаються максимально наблизити до бойових. Для досягнення більшого ефекту використовують імітаційні спецзасоби...

Етап одиночної підготовки вже пройдений. Нині військовослужбовці батальйону відточують бойове злагодження.

— Відпрацювання злагодження підрозділів вимагає реальна обстановка в ході антитерористичної операції, — розповідає командир батальйону територіальної оборони підполковник Олександр Г. — Виконуємо вправи бойових стрільб у складі відділень, взводів та груп. Окрім цього, військовослужбовці вчаться діяти за вогневої підтримки з гранатометів АГС-17, РПГ-7 та зенітних установок.

Командування підрозділу запевняє, що, попри певні проблеми, пов'язані із забезпеченням батальйону, моральний стан військовослужбовців піднесений, люди готові виконувати покладені на них завдання.

Вадим МИСНИК,
Чернігів.
Фото Вадима КОВАЛЬОВА

Народна армія
23–27 червня 2014 року

●НІХТО, КРІМ НАС

ЗА ВРЯТОВАНЕ ЖИТТЯ СПАСИБІ КОМАНДИРУ

Командир бойової машини, командир відділення 25-ї окремої Дніпропетровської повітряно-десантної бригади сержант військової служби за контрактом Сергій Адамьонок розпочав свою військову службу в Збройних Силах України ще 2001 року.

Тоді його призвали на строкову. Після її завершення він твердо вирішив продовжити службу, підписавши свій перший контракт.

ЯК КАЖУТЬ, СПРАВЖНІЙ КОМАНДИР НІКОЛИ НЕ ПОКИНЕ ПІДЛЕГЛОГО В БІДІ. А НАЙБІЛЬШЕ ЦЕ СТОСУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКИХ ДЕСАНТНИКІВ

За роки служби у високомобільних десантних військах Сергій набув неабиякий досвід у бойовій підготовці та пізнав справжню дружбу військового колективу. Командири завжди ставили його за приклад молодим бійцям.

Після загострення ситуації на Донбасі підрозділ Сергія було піднято по тривозі. Так розпочалася його служба в бойових умовах на Сході України.

Більше ніж за два місяці хлопець побував у багатьох куточках небезпечного Донбасу. Їхній підрозділ постійно направлявся в «найгарячіші» місця, де точилися бої з терористами. Крилатій піхоті доручали контролювати та утримувати найвідповідальніші тактичні райони, наприклад, військовий аеродром у Краматорську, де Сергію довелося служити майже місяць.

Він розумів, що зараз уся надія українського народу лише на військових. Тільки силою Української армії можна здолати непроханих гостей.

— Того дня ми несли бойове чергування на одному з блокпостів. Приблизно о 10 годині ранку зі сторони Слов'янська розпочався численний прорив бойовиків у бік Краматорська. Ми дали бій. Однак ускладнювало ситуацію те, що в терористів були дві броньовані інженерні машини розгородження, — розповів Сергій.

9 червня, на блокпосту, де перебував Сергій Адамьонок, знаходилася зведена рота десантників та військовослужбовців Національної гвардії. Сили обох сторін були приблизно рівні. Однак масований наступ нападники не вели. Вони здійснювали короткочасні підступні обстріли з різних засідок, не даючи можливості нашим військовим вступити у прямий бій.

— Так бій тривав більше години. Ми вели вогонь по терористах з усього наявного озброєння. Поблизу мене тоді знаходилася вогнева точка з АГС-17. Звідти вів бій боєць Нацгвардії. В один із моментів у нього виникли труднощі з заміною порожньої стрічки боєкомплекту. Я кинувся до гранатометника, аби допомогти, що мені й вдалося, та вже за мить відчув сильний удар та біль з лівої сторони живота. Поранило! Це перше, що тоді я зрозумів, — пригадує сержант Адамьонок.

Я ДУЖЕ ВДЯЧНИЙ ВІЙСЬКОВИМ ЛІКАРЯМ, ЯКІ МЕНЕ ПРООПЕРУВАЛИ ТА ПОСТАВИЛИ НА НОГИ

Куля калібру 5.45 мм пройшла повз бронежилет, який міг би врятувати від поранення. Нестерпний біль кинув десантника на землю. Та найприкріше, що куля вразила його на відкритій місцевості. Та, як кажуть, справжній командир ніколи не покине підлеглого в біді. А найбільше це стосується українських десантників.

Неподалік знаходився командир Сергія лейтенант Андрій Вашкур, який помітив пораненого та без вагань поспішив йому на допомогу. Ризикуючи власним життям, офіцер виніс на собі сержанта з-під шквального вогню терористів та переніс його в безпечне місце.

Тепер сержант Сергій Адамьонок уже прооперований та знаходиться під опікою висококваліфікованих лікарів Військово-медичного клінічного центру Північного регіону.

За словами лікарів, поранення, яке отримав Сергій, було дуже важким, адже куля пройшла навиліт, сильно пошкодивши кишківник. Та загрози життю вже немає, сержант одужує.

— Я дуже вдячний військовим лікарям, які мене прооперували та поставили на ноги. Також швидшому одужанню допомагають бойові товариші, які майже щодня мені телефонують. Я радий, що всі вони залишаються у строю і продовжують гідно виконувати свій обов'язок, — зазначив сержант Сергій Адамьонок. — Та найбільшу вдячність хочу висловити своєму командирові, який, можливо, того дня врятував моє життя. Завдяки таким офіцерам Українська армія непереможна.

Дмитро ЧАЛИЙ,
«Народна армія»

●ВИПАЛА ЧЕСТЬ СЛУЖИТИ

«РІДНУ ЗЕМЛЮ МУСИМО ЗАХИЩАТИ»

Замість комфортного відпочинку Іван Шулим відправився на війну з терористами. До цього в нього все складалося чудово: мав непогану роботу, стабільну і досить пристойну зарплату. Хлопець навіть планував одружитись, заощаджуючи кожну копійку, щоб порадувати кохану Настю відпочинком на одному з островів Тихого океану. Але…

— На початку квітня мене і ще кількох односельчан призвали до війська, — розповідає Іван, тепер вже рядовий-десантник однієї з частин, що воює із сепаратистами-терористами на Сході країни. — Перепідготовку проходили на базі військової частини, яка дислокується в селищі Гвардійське на Дніпропетровщині. Впродовж місяця згадували армійську науку.

ЗА ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ У СКЛАДІ АНТИТЕРОРИСТИЧНИХ СИЛ Я СПІЛКУВАВСЯ З ДЕСЯТКАМИ ТАКИХ, ЯК І Я, РЯДОВИХ ВОЯКІВ. І ВІД ЖОДНОГО НЕ ПОЧУВ РЕМСТВУВАНЬ ЩОДО ПЕРЕБУВАННЯ В ЗОНІ БОЙОВИХ ДІЙ

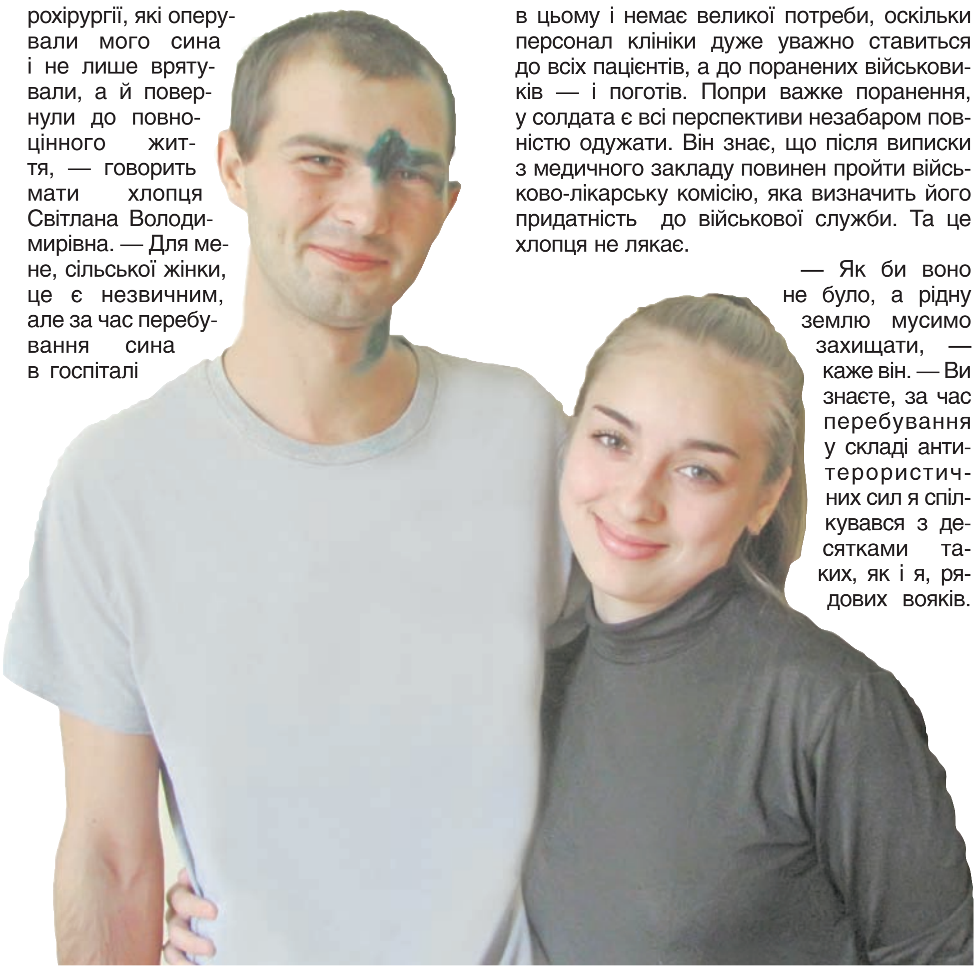
По завершенні «курсу молодого бійця» підрозділ, у якому випало служити рядовому Шулиму, відправили на Схід країни.

— Нашим головним завданням було не допустити проникнення бойовиків на мою рідну Дніпропетровщину, — говорить Іван. — Для цього були виставлені блокпости, на яких наші хлопці цілодобово несли службу.

…В один з травневих днів командування отримало оперативну інформацію про можливий напад на певний блокпост. Тож на його посилення відправили групу розвідників, до складу якої, теж з метою підсилення, взяли й Івана. Прибувши на місце призначення, військовики розділились на кілька груп, кожна з них мала зайняти позиції в радіусі 500–600 метрів. Коли солдати обладнували місце можливої збройної сутички, пролунав вибух. Що було далі, Іван не дуже добре пам'ятає, бо від гострого болю в голові потемніло, а перед очима попливли кола…

Як згодом з'ясувалося, наші вояки натрапили на так звану розтяжку. Осколки міни завдали важких поранень трьом воїнам. Завдяки бронежилету, спина та груди хлопця залишилися практично неушкодженими, а ось поранення голови було важким. Після вибуху на допомогу кинулися солдати з блокпоста, які на автомобілі доставили Івана та інших поранених до районної лікарні. Звідти їх, як і більшість поранених учасників антитерористичної операції, доправили до Військово-медичного клінічного центру Північного регіону. Там Івана прооперували та літаком «Віта» відправили до Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України.

— Ми, рідні Іванка, щиро вдячні лікарям-нейрохірургам клініки неврології і нейрохірургії, які оперували мого сина і не лише врятували, а й повернули до повноцінного життя, — говорить мати хлопця Світлана Володимирівна. — Для мене, сільської жінки, це є незвичним, але за час перебування сина в госпіталі нам не довелося купувати жодного медичного препарату.

Сьогодні біля Івана знаходяться мати і наречена Настя, які доглядають його, хоча в цьому і немає великої потреби, оскільки персонал клініки дуже уважно ставиться до всіх пацієнтів, а до поранених військовиків — і поготів. Попри важке поранення, у солдата є всі перспективи незабаром повністю одужати. Він знає, що після виписки з медичного закладу повинен пройти військово-лікарську комісію, яка визначить його придатність до військової служби. Та це хлопця не лякає.

— Як би воно не було, а рідну землю мусимо захищати, — каже він. — Ви знаєте, за час перебування у складі антитерористичних сил я спілкувався з десятками таких, як і я, рядових вояків. І від жодного не почув ремствувань щодо перебування в зоні бойових дій.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

СИЛЬНІ ДУХОМ

«СІЛЬ ВІЙСЬКА» — ЦЕ ПРО НЬОГО

Стіну над його госпітальним ліжком прикрашають дитячі малюнки — подарунки київських дітлахів бійцям, пораненим у ході АТО. Творчість малечі проста і зворушлива: різнобарвна веселка, птахи, пшеничні лани під синім небом, яскраве сонечко, пухнасті хмаринки — одні у кольорах національного прапора, інші — кожна зі словом всередині так, що разом читається: «Хай завжди буде мир!»

Строкову Володимир Римарев відслужив у 2002 році в білоцерківській 72-й механізованій дивізії. Звільнився сержантом, командиром відділення розвідки. Майже три роки по тому хлопець працював на будівництві столяром-паркетником. Однак у 2005 році ноги самі привели до військкомату: серце у грудях відбивало ритм — це мій шлях, справа для справжніх чоловіків, моя справа!

Підписав контракт, отримав призначення в Новоград-Волинський у мінометний підрозділ одного з батальйонів 30-ї окремої механізованої бригади. Служив старанно, став старшиною, головним сержантом мінометної батареї. Про таких, як він, кажуть — «сіль війська», професійний сержант.

А потім був наказ вирушати на схід, коротке прощання з дружиною та п'ятирічним сином, залізничні станції за вікном, і кожна все далі від дому.

— Звісно, як і кожен військовий, я готувався захищати Батьківщину, — розповідає Володимир. — Однак ніколи не думав, що ті досвід і вишкіл, які отримав за роки служби, знадобляться за таких обставин.

У середині червня підрозділ, в якому служив старшина Римарев, установив блокпост на шосе Сєвєродонецьк — Луганськ поблизу районного центру Новоайдар. Табір та бойові позиції облаштували за 600 метрів обабіч дороги, згідно зі всіма правилами військової науки окопалися, встановили сигнальні ракети та інженерні загородження, на блокпосту та в самому розташуванні налагодили цілодобове позмінне чергування.

Незадовго до того, під Новоайдаром бойовики обстріляли два легковика і рейсовий автобус з пасажирами, що прямував у Сєвєродонецьк. Були загиблі й поранені, ні в чому не винні громадяни. Тож появу блокпоста українських військових більшість місцевих жителів вітала, люди, очікуючи на швидке встановлення миру та порядку, до вояків ставилися доброзичливо, допомагали хто чим міг — хто продуктами і водою, а хто і просто, добрим словом.

ПОЯВУ БЛОКПОСТА УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ БІЛЬШІСТЬ МІСЦЕВИХ ЖИТЕЛІВ ВІТАЛА, ЛЮДИ, ОЧІКУЮЧИ НА ШВИДКЕ ВСТАНОВЛЕННЯ МИРУ ТА ПОРЯДКУ, ДО ВОЯКІВ СТАВИЛИСЯ ДОБРОЗИЧЛИВО

Однак мирною така служба не була. Розуміючи, що підійти до українських вояків впритул і зненацька напасти на табір не вдасться, сепаратисти вдалися до тактики раптових обстрілів. Кілька разів у сутінках вони підскакували на автівці до блокпоста і, випускаючи кілька черг з автоматичного гранатомета в бік табору, зникали в темряві. Особливої шкоди нашим воякам ці напади не спричиняли. Знову це трапилося близько дванадцятої вечора. Другу добу поспіль лив дощ, тож бійці, вільні від служби на постах, зібралися під шатрами. Постріли з ворожого АГС-17 виявилися влучними, гранати лягли прямо серед наметів, осколками було поранено 17 наших вояків, серед них — і старшину Володимира Римарева.

Два осколки потрапили в праву ногу, вище коліна, один — у ліву, в нижню частину. Цей, найдошкульніший, поки що лікарі видаляти не беруться.

До закінчення терміну нинішнього контракту старшині Римареву залишилося служити 2 роки. Про те, чи буде він продовжувати свою службу у війську потім, каже: «Рано про це зараз говорити. Спочатку потрібно завершити АТО!».

Іван СТУПАК,
«Народна армія»

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

«ХОЧУ МИРУ ДЛЯ ОНУКІВ»

Солдат Валерій Яроповець, з яким доля мене звела у клініці офтальмології, — один з тих поранених військовослужбовців, які брали участь в антитерористичній операції на Сході країни, а нині лікуються в Головному військово-медичному клінічному центрі «ГКВГ» МО України.

Хоча він зараз знаходиться за сотні кілометрів від зони бойових дій, але продовжує цікавитися життям підрозділу, затамувавши подих, слухає новини та хвилюється за бойових побратимів. А ще мріє, аби збройне протистояння якнайшвидше завершилося й усі повернулися додому живими та здоровими.

ВІН ДУЖЕ СКУЧИВ ЗА БОЙОВИМИ ДРУЗЯМИ І ХОЧЕ ЯКНАЙШВИДШЕ ДО НИХ ПОВЕРНУТИСЯ

Валерій і досі не повідомив рідних про своє поранення. Все добирає слова, з якими звернеться до коханої дружини Ірини та батьків. А по телефону розповідає, як він на учбовому полігоні вдосконалює навички та допомагає молодшим товаришам. У розмові передає привіти донці Олені та сину Валерію й просить дати телефон онучці Марійці, щоб почути її дзвінкий щасливий голосок. Як зізнається Валерій, це йому душу лікує. До того ж у палаті, де перебуває Яроповець, стіни завішані дитячими малюнками, які покращують настрій та сприяють загоєнню ран, — так стверджують самі пацієнти. Ці дитячі малюнки принесли волонтери, які опікуються пораненими героями. Скориставшись нагодою, Валерій попросив волонтерку Катерину Якимович, професійну спортсменку, принести прапор України. Через годину синьо-жовтий стяг прикрасив стіну над госпітальним ліжком солдата.

Про себе Валерій розповідає стисло.

— Народився на Київщині, до школи ходив у Криму, а зараз живу на Дніпропетровщині. Багато років пропрацював водієм. Був навіть період у моєму житті, коли довелося близько 7 років працювати провідником на залізниці. За цей час багато побачив, навчився розпізнавати людей, — говорить Валерій. — У 1985 році проходив строкову військову службу в зенітно-ракетних військах на Далекому Сході. І от 30 років по тому повернувся до строю. Прийшов до районного Дніпропетровського військкомату і попросив, щоб мене призвали. Військовий комісар ще сумнівався, чи не застарий я для такої справи. Але я твердо вирішив, що захищатиму свою країну. Боротимуся з тими, хто прагне розколоти Україну, хто творить безчинства.

Після призову Валерія Яроповця спрямували водієм до 25-ї окремої Дніпропетровської повітряно-десантної бригади. Спочатку були навчання на полігоні, де мобілізовані згадували чи, радше, заново набували військову майстерність. Після бойового злагодження — марш на Донецьк. Охороняли блокпост у напрямку на Слов'янськ. Там же набув перший бойовий досвід. У важких умовах польового життя Валерію допомагала атмосфера доброзичливості, відчуття плеча товариша, що панує в таборі АТО та на блокпостах.

Місяць тому один з підрозділів 25-ї окремої повітряно-десантної бригади, в якому служив рядовий Яроповець, отримав завдання втримати блокпост поблизу досі «гарячого» Слов'янська. Спочатку все було більш-менш спокійно: терористи постріліювали, десантники відповідали. А однієї ночі блокпост атакували великими силами. Штурм був потужним, десантники вели прицільний вогонь, та ворог насідав.

Я ТВЕРДО ВИРІШИВ, ЩО ЗАХИЩАТИМУ СВОЮ КРАЇНУ. БОРОТИМУСЯ З ТИМИ, ХТО ПРАГНЕ РОЗКОЛОТИ УКРАЇНУ, ХТО ТВОРИТЬ БЕЗЧИНСТВА

— Якоїсь миті я, очевидно, натиснув у кишені на запис звуку на клавіатурі мобільного телефона, — згадав Валерій і увімкнув апарат. Палату заповнили звуки бою. Було чути, як командир впевнено віддає команди. Навіть прослуховувати запис було моторошно, а як же було там, на місті подій, де будь-якої миті можна втратити життя? Але блокпост відстояли.

— Потрапивши в зону обстрілу, про небезпеку якось і не думаєш, — усміхається солдат. — Щоправда, коли все позаду, починаєш розуміти весь жах небезпеки.

У тому бою під Слов'янськом Яроповець був поранений.

— Валерій швидко одужує. Його психологічний стан нормальний, щоправда, шкодує, що зараз перебуває в госпіталі, вважаючи, що більш необхідний своїм товаришам по зброї там. Він дуже скучив за бойовими друзями і хоче якнайшвидше до них повернутися, — розповів лікар військового госпіталю підполковник медичної служби Іван Гулько.

Інна МАЛЕВИЧ,
«Народна армія»

НОВИЙ АБРИС АТО

БМ-21 «Град» захоплений у терористів

«ГРАД», «ІГЛА», «ФАГОТ» ТА ІНШІ «МИРНІ» АРГУМЕНТИ СУСІДІВ

Не треба бути військовим аналітиком, щоб зрозуміти одно просту аксіому, напряму пов'язану з діяльністю терористів, які нині діють на Сході нашої країни. А саме — без всебічної підтримки та «спонсорської допомоги» з боку нашого східного сусіда, який ще донедавна називав себе нашим «братом», інтенсивність терористичних атак на Донбасі була б значно меншою.

А то й узагалі були б неможливі. Цей «життєдайний струмок» зброї, боєприпасів, спорядження, найманців, зазомбованих «добровольців» і напівбожевільних «військових романтиків» та різного роду «борців за єдність руського світу» досить активно підживлює всю цю диверсійно-терористичну вакханалію у східному регіоні нашої країни. І за найбільш красномовними прикладами цього експорту «російського братерства» також далеко ходити не потрібно. Але ситуацію зі збройним зіткненням ще можливо змінити на краще. Однак для цього терористам треба зрозуміти, що «вікна можливостей» для збереження їхніх власних життів та здоров'я в них може і не залишитись. Адже мирні пропозиції від українського керівництва будуть діяти не вічно, а «підтримуюча» російська «тропа Хо Ши Міна», якою вони отримують усе, що їм необхідно «для життя та бою», може зникнути назавжди…

Беззаперечні докази

Нещодавно о 6.30 ранку мешканці невеликого містечка Добропілля, що на Донеччині, прокинулись від гуркоту вибухів реактивних снарядів. Ця терористична війна, яку місцеві сепаратисти та іноземні диверсанти розв'язали на Донбасі проти українського народу та його держави, нарешті наполегливо постукала безпосередньо у вікна їхніх осель. Як виявилося, терористами була здійснена спроба завдання вогневого удару з 122-мм реактивної системи залпового вогню БМ-21 «Град» по блокпосту українських підрозділів, що знаходився на в'їзді у містечко.

Спроба терористів виявилася невдалою: з 20-ти ракет, які зарядили бойовики для обстрілу, з направляючих балок в реальності зійшло тільки 6. Крім того, безпосередньо у блокпост українських військовиків улучив лише один 122-мм снаряд, який до того ж не розірвався. Інші лягли з перельотом на 500 метрів позаду блокпоста і влучили в овочесховище, вбивши цивільного охоронця бази та важко поранивши дівчину, яка там працювала.

Звісно, щойно в повітрі зашелестіли реактивні снаряди, у бік вогневої позиції терористів у повній готовності вступити у бій попрямувала маневрова група українських військових, основу якої становили бригадні розвідники. Однак терористи виявилися не тільки необізнаними «артилеристами», а й невмілими диверсантами. Їхні намагання з появою українських військовослужбовців підірвати при відході саму установку РСЗВ закінчилися невдало, лише її колеса зайнялися полум'ям і згодом погасли. Проте це не завадило українським військовикам на позиції, де була розгорнута установка, знайти, окрім самого «Граду», ще декілька достатньо цікавих речей, які, безсумнівно, наштовхували на певні роздуми.

І ХОЧА СИТУАЦІЯ НА КОРДОНІ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ДОВОЛІ СКЛАДНОЮ ТА НЕБЕЗПЕЧНОЮ, АДЖЕ ТЕРОРИСТИ НЕ ПОЛИШАЮТЬ СПРОБ ЙОГО ПРОРВАТИ, ЩОБ ЗАЛИШИТИ ДІЮЧИМИ «ДІРКИ» В НЬОМУ, ЧЕРЕЗ ЯКІ ДО НИХ «ВЛИВАЄТЬСЯ» ШИРОКИЙ ПОТІК ОЗБРОЄННЯ, СПОРЯДЖЕННЯ ТА БОЄПРИПАСІВ, ВОНА МАЄ ПЕРСПЕКТИВУ НА ПОКРАЩЕННЯ

Наприклад, частини військового спорядження російського виробництва, такі ж харчові продукти, а головне — таблиці для стрільби з РСЗВ, на яких дуже чітко відбилася печатка, де вказаний номер військової частини збройних сил Російської Федерації — в/ч №27777. Цікаво, що підписані вони були гвардії капітаном Дмитром Афанасьєвим, командиром батареї з 18-ї гвардійської мотострілецької бригади.

У зв'язку з цими знахідками в багатьох може виникнути запитання: а яким, власне, чином таблиці для стрільби, виконані російським офіцером-артилеристом, до того ж командиром підрозділу, потрапили до кабіни установки РСЗВ, з котрої терористи намагалися вдарити по блокпосту українських військових на території України, якщо згідно з численними заявами «офіційних осіб» сусідньої держави «…Росія не має на Сході України своїх військових і жодним чином не є стороною конфлікту». Що ж це виходить?.. Усе ж таки «трохи вляпалася» Росія у внутрішній український конфлікт? Інакше залишається тільки припустити, що донецькі сепаратисти перетнули українсько-російський кордон, прибули до постійного місця дислокації російського військового з'єднання, де зустрілись із цим «капітаном Афанасьєвим», який спеціально для них особисто виконав ці таблиці стрільби. А потім таким же чином вони повернулися в Україну вже із готовими бойовими документами. Можна навіть припустити, що в такому разі в російському війську існує дуже цікава тенденція — його офіцери у вільний від служби час складають першому-ліпшому зустрічному документи для бойової стрільби.

Зрозуміло, що в це важко повірити. Адже це нагадує просто якийсь невдало знятий кримінально-військовий трилер…

Але знайдені російські бойові документи — то ще не все. Після того, як установка потрапила до рук українських військових і вони уважно придивилися до номерів обліку на деяких її агрегатах, стало зрозуміло, що і сама вона далеко не українського походження. У зв'язку з чим залишається припустити, якщо вірити на слово російському президентові та його «офіційним особам», що саме ця БМ-21 «Град» була банально викрадена з російських армійських складів тими ж «дуже спритними» донецькими сепаратистами та ними ж перегнана на територію України. Інакше можна подумати, що такого роду бойова техніка може знаходитись на території РФ у приватній власності й банально продаватися… У що зовсім не віриться...

Де і що росте на Донбасі

На сьогодні прикладів «російських слідів братерства» в цьому конфлікті зібрано чимало. І їх можна ще довго перераховувати, адже українські військові, воюючи з терором на Донбасі, наштовхуються на них постійно — від десятків громадян Росії з військовою виправкою, затриманих або вбитих у зоні АТО, до найсучасніших зразків озброєння російської розробки і виробництва, виявлених у знешкоджених бойовиків.

Звісно, довірливі або необізнані громадяни можуть цілком вірити нинішньому російському президенту, який, не зморгнувши оком, просто перед телекамерами представників ЗМІ стверджує, що все це «…можна придбати в будь-якому магазині…» Але давайте будемо відверті насамперед із собою: купити сучасний переносний зенітний або протитанковий ракетний комплекс, наявність яких у терористів є очевидною, у магазині неможливо. І навіть у мисливській чи мілітарній крамниці. Звідки вони взялися на озброєнні в терористів, якщо ті не захоплювали таке «устаткування» в українських військовиків, — питання риторичне…

Часто-густо російська пропаганда представляє формування бойовиків, які діють на Сході нашої країни, як «стихійні народні протести місцевого населення». За словами російських журналістів-пропагандистів, це виключно місцеві мешканці, «доведені київською владою до відчаю». Озброєнні вони зазвичай усім, що потрапило «під руку» — від мисливських рушниць до бейсбольних бит. І воювати вони не вміють і навіть бойову зброю до рук ніколи не брали…

Однак практика свідчить зовсім про інше. Нинішня тактика та способи дій терористичних формувань нічим не нагадують «мирний спротив». Збиті літаки і вертольоти українського війська, десятки вбитих та поранених у численних засадах та обстрілах, включаючи «мирне» застосування важкого піхотного озброєння (мінометів, гранатометів), а нещодавно і бронетехніки, досить грамотне облаштування в інженерному сенсі рубежів оборони, «базових районів» — усе це свідчить про те, що в цього донецько-луганського «мирного протесту» зовсім не мирне коріння. І походить воно явно не з українських чорноземів, а з дещо східніших земель…

«Двері зачиняються… наступна зупинка — кінцева»

Будь-який військовий людині в цій ситуації стає зрозумілим один незаперечний факт — головною умовою ліквідації терористичної діяльності на Донбасі є обов'язкове припинення цієї «братерської» допомоги якомога скоріше. Інакше всі ці ігри у «незалежність Донбасу» із відвертим диверсійно-терористичним нахилом можуть тривати ще довго, якщо наш сусід продовжить «гасити пожежу на Сході України», підкидаючи у вогнище конфлікту нові дрова

у вигляді своїх «добровольців», а то й плескаючи в той же вогонь війни бензин у вигляді постачання терористам найсучаснішої зброї, наприклад, ПТРК «Фагот», а також боєприпасів та спорядження. Зовсім недавно Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко, анонсуючи свій мирний план врегулювання конфлікту на Донбасі, назвав «перекриття кордону» однією з головних умов початку його реалізації…

Нещодавно виконувач обов'язків Міністра оборони України генерал-полковник Михайло Коваль заявив про взяття під суцільний «вогневий контроль» ділянки українсько-російського кордону вздовж Луганської та Донецької областей під час проведення відповідної спільної операції Збройними Силами України та Державною прикордонною службою України (ДПС).

Перед оголошенням перемир'ям українським військам довелося з боями, просуваючись уздовж лінії кордону, виконувати це завдання. Долаючи засідки терористів, прориваючи їхні оборонні позиції, українські війська просунулись уздовж кордону на значну відстань.

Як наслідок активних дій на сьогодні маневрові групи ДПС України відновили контроль на цих ділянках кордону. Але цього разу вони вже підсилені підрозділами ЗС України. І хоча ситуація на кордоні залишається доволі складною та небезпечною, адже терористи не полишають спроб його прорвати, щоб залишити діючими «дірки» в ньому, через які до них «вливається» широкий потік озброєння, спорядження та боєприпасів, вона має перспективу на покращення. Зовсім недавно незаконні збройні формування (НЗФ) терористів, здійснюючи регулярні вогневі нальоти на місця розташування українських прикордонників, намагаються за будь-яку ціну зберегти або відновити власний контроль за кордоном між Україною та РФ. Однак вони тепер добре розуміють, що час «безкарного» прориву кордону цілими колонами вже минає. Адже нині кожна спроба «експортувати» на українську територію нові армійські «подарунки» російського походження з високим рівнем імовірності отримає від українських військовиків та прикордонників вбивчу «рекламацію». Зрозуміло, що відтепер терористам доведеться підсісти на «голодний пайок» як щодо боєприпасів, так і щодо зброї. Тож можемо констатувати, що одна з головних умов для врегулювання конфлікту вже створена.

Недвозначна пропозиція — вижити

Отже, стає зрозуміло, що на сьогодні розв'язання цього, багато в чому штучно створеного сусідськими «братніми» фахівцями збройного конфлікту на Донбасі, можливе двома шляхами — мирним та силовим. Звісно, що перший варіант розв'язання проблеми сепаратизму на Донбасі (так званий «план А») для нинішнього вищого військово-політичного керівництва є пріоритетним. Адже реалізація другого варіанта — так званого «плану Б» — передбачає нові бойові зіткнення і, звісно, нові жертви та втрати.

Звичайно, обидва методи можна комбінувати. Наприклад, періодично завдаючи потужні удари по формуванням терористів і перериваючи їх лише для «мирних пропозицій». Як свідчить практика схожих конфліктів, такий метод «примусу до миру» є доволі ефективним. Однак він знову ж таки пов'язаний із жертвами та втратами.

Саме тому нещодавно Президент України Петро Порошенко розпочав реалізацію процесу розв'язання збройного конфлікту на Донбасі з пропозиції реалізувати спеціальний план мирного врегулювання. Однак в межах його втілення в життя протягом останнього тижня частини та підрозділи, залучені до проведення АТО, за наказом Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України в односторонньому порядку припинили вогонь та проведення операцій із застосуванням зброї.

Мирний план Президента охоплює багато різних напрям-ів та сфер нормалізації обстановки в регіоні як соціально-політичного спрямування, так і соціально-економічного. Однак слід визнати, що реалізація цього плану можлива лише тоді, коли на Донбасі припинять стріляти, а його територією перестануть вештатися озброєні до зубів банди терористів.

Якою була відповідь терористів на мирні ініціативи врегулювання ситуації? Зокрема, 24 червня терористи за допомогою ПЗРК «Ігла-С» збили в районі міста Слов'янськ український вертоліт Мі-8 (загинуло 9 українських військовиків) та здійснили в тому ж районі обстріл блокпоста українських військ (2 загиблих). Обстріли наших блокпостів не припиняються. Що стало причиною цієї ескалації збройної боротьби? Чи то керівництво сепаратистів зовсім не здатне контролювати власні збройні формування, чи то «не дійшов наказ», чи то це зроблено навмисне, аби зірвати перемир'я. В разі зриву реалізація мирного плану, врегулювання ситуації має бути підкріплене вагомими і дієвими стимулами у вигляді нарощування темпів та обсягів операцій у межах АТО. Щоб терористам, нарешті стало зрозуміло, що виживуть з них лише ті, хто погодиться скласти зброю і сісти за стіл мирних переговорів…

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

● ДОПОМОГА ВІЙСЬКУ

«БУЦЕФАЛ» ПОДІЛИТЬСЯ ЗБРУЄЮ

Про бій, в якому український БТР-4 «Буцефал» продемонстрував сильні сторони вітчизняної зброї, розповіли випуски новин усіх інформагенцій. Особливо вони відзначали високу ефективність протикумулятивних екранів — смішних горизонтальних металевих планок, які опоясували бойову машину по периметру. Зрозуміло, в підрозділах на БТР одразу почали обмірковувати встановлення чогось на кшталт. На екранах телевізорів то тут, то там почали з'являтися «сімдесятки» та «восьмидесятки» зі встановленими екранами з гуми, сітки-рабиці, навіть старих панцерних ліжок. Та ефективність такої самодіяльності залишалася під питанням.

— Щоб раз і назавжди розставити всі крапки над «і», ми вирішили випробувати кілька варіантів додаткового «бронювання», — розповів заступник керівника антитерористичної операції по роботі з громадськістю та органами державної влади полковник Валентин Федічев.

Як танкіст за освітою, він зробив ставку на близькі до танкових гумові фальшборти. Знайшли можливість виготовити один комплект, який встановили на вже пошкоджений бронетранспортер. Але випробування показало: кумулятивний струмінь пропалює броню БТРа навіть з майже метрової відстані. І найгірше те, що його не зупиняє ні мішок з піском, ні ящик зі щебенем. Виявляється, фальшборт на танку просто знижує потужність струменя настільки, що той вже не може пропалити танкову броню. А оскільки на БТРі захист значно слабший, то його фальшборт не рятує. Пробували винахідники в погонах й інші варіанти додаткового бронювання. Все марно. Відтворити щось не менш ефективне, ніж на «Буцефалі», не вдавалося.

ЗРОЗУМІВШИ СЕРЙОЗНІСТЬ СИТУАЦІЇ, НА ДЕРЖПІДПРИЄМСТВІ ВЗЯЛИСЯ ЗА ОДНУ НІЧ РОЗРОБИТИ ЕСКІЗНИЙ ПРОЕКТ ДОДАТКОВОГО ПРОТИКУМУЛЯТИВНОГО ЗАХИСТУ ДЛЯ БТР-80. ЗА ПОПЕРЕДНІМИ ПІДРАХУНКАМИ, ДООБЛАДНАННЯ ОДНІЄЇ БРОНЕМАШИНИ КОШТУВАТИМЕ 32 ТИСЯЧІ ГРИВЕНЬ

Зате у процесі пошуку вдалося познайомитися з генеральним конструктором КБ Морозова Олександром Веретенніковим — автором захисту для БТР-4. Він докладно розповів про всі нюанси виготовлення протикумулятивних решіток — з чого виготовляються, якого розміру деталі та зазори, як правильно кріпити. А ще він познайомив з директором ДП «Харківський механічний завод» Людмилою Яценко, чиї фахівці й втілювали ідеї конструкторів у металі. Зрозумівши серйозність ситуації, на держпідприємстві взялися за одну ніч розробити ескізний проект додаткового протикумулятивного захисту для БТР-80, а також пообіцяли розпочати всі роботи відразу після надходження бодай копійки передплати.

— Така оперативність дуже тішить. Є шанс, що наші бронетранспортери стануть на порядок живучішими без традиційної бюрократичної тяганини, — висловив сподівання полковник Валентин Федічев. За його словами, оплатити роботу заводчанам обіцяли в Ізюмській держадміністрації, де головою Любов Шамрай. Якщо ці плани реалізуються, то наша армія отримає перші три десятки недосяжних для кумулятивних гранат бронетранспортерів уже найближчим часом. За попередніми підрахунками, дообладнання однієї бронемашини коштуватиме 32 тисячі гривень. У Ізюмському районі вже зібрали 960 тисяч гривень.

Роман БАКУМЕНКО,
«Народна армія»

Фото Олексія МАЗЕПИ

Український БТР-4 «Буцефал»

Народна армія
23–27 червня 2014 року

●РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКА

ЗАКОНОДАВЧІ ПЕРЕШКОДИ... ДЛЯ БРОНЕЗАХИСТУ

Військовослужбовці Збройних Сил України, задіяні у проведенні антитерористичної операції на Сході нашої країни, відчувають нестачу індивідуальних засобів захисту, зокрема бронежилетів.

Так, за словами старшого офіцеру відділу з розробки військової форми одягу Міністерства оборони України полковника Андрія Невідомого, забезпеченість бронежилетами становить 62%.

Керівництво держави, Міністерства оборони України, а також підприємства та пересічні громадяни роблять все можливе, аби змінити ситуацію на краще. І вже маємо позитивні результати: нині до зони АТО поставлено 4650 бронежилетів, до кінця червня цю кількість передбачено збільшити до 7000, а до кінця липня загалом бронежилетів має бути понад 17000 одиниць. Однак на заваді цьому можуть стати законодавчі перешкоди у вигляді оскарження процедури закупівлі одним із учасників конкурсних торгів. На жаль, вже маємо такі приклади.

Так, 18 червня 2014 року до Антимонопольного комітету України (АМКУ) надійшла скарга від ТОВ «Аммо С» щодо встановлення Міноборони України дискримінаційних вимог у тендерній документації конкурсних торгів на закупівлю за державні кошти бронежилетів для потреб вітчизняного війська. Керуючись вимогами Закону України «Про здійснення державних закупівель» АМКУ взяв її до розгляду та призупинив розкриття пропозицій конкурсних торгів, які мали відбутися наступного дня. Про законність прийняття такого рішення йшлося під час прес-конференції за участю посадовців установи.

— Антимонопольний комітет України як орган оскарження не мав жодних підстав не прийняти цей документ до розгляду, адже в ньому, зокрема, містилися скарги заявника на адресу Міністерства оборони України щодо організації конкурсу під конкретного учасника, — зазначив з цього приводу виконувач обов'язків голови Антимонопольного комітету України Микола Бараш.

ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ, ЩО ДО КІНЦЯ ЛИПНЯ УЧАСНИКИ АТО ОТРИМАЮТЬ ПОНАД 17 ТИСЯЧ БРОНЕЖИЛЕТІВ

За його словами, постійно діюча адміністративна колегія АМКУ з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері державних закупівель, розуміючи, що процедура закупівлі відбувається в умовах проведення на Сході нашої країни антитерористичної операції, прийняла рішення пришвидшити розгляд скарги і перенесла засідання з 26 на 20 червня 2014 року (Хоча імовірніше перенесення термінів спричинила доповідь виконувача обов'язків Міністра оборони України генерал-полковника Михайла Коваля Верховній Раді України, в якій він інформував народних обранців про блокування процедури закупівлі бронежилетів одним із учасників. — **Авт.**). За результатами засідання ТОВ «Аммо С» було відмовлено в задоволенні скарги, оскільки воно не довело, що вимоги до тендерної документації порушують його права. Зокрема, було з'ясовано, що згадане товариство з обмеженою відповідальністю не встигло отримати український сертифікат відповідності на заявлені бронежилети британського і болгарського виробництва, які відповідають стандартам НАТО. Тобто на момент розкриття скаржник виявився «неповноцінним» учасником процедури. Отже, Міністерство оборони України може і надалі продовжувати оголошену процедуру закупівлі й переходити до наступного етапу — розкриття пропозицій конкурсних торгів.

І тут виникає запитання. Чому постійно діюча адміністративна колегія АМКУ після надходження скарги призупинила процедуру закупівлі, адже відповідно до чинного законодавства могла цього і не робити? Пояснення цьому надала представник Антимонопольного комітету України Світлана Мороз, яка зазначила, що так було зроблено з метою «захисту процедури». Адже якщо з'ясовується вчинення замовником порушень Закону України «Про здійснення державних закупівель», які не можна виправити в процесі цієї процедури, то, відповідно, вона підлягає скасуванню. Тобто, якщо б 19 червня 2014 року відбулося розкриття пропозицій конкурсних торгів і після цього колегія з'ясувала, що тендерна документація складена з порушенням чинного законодавства — містить дискримінаційні норми, то такі торги довелося б скасовувати.

Проте представників Антимонопольного комітету України цікавить інше: як буде забезпечена конкурентність процедури закупівлі, коли вона базується на інтелектуальній власності та технічних умовах лише одного виробника. Натомість представники Міністерства оборони запевнили постійно діючу адміністративну колегію АМКУ в тому, що ця процедура буде дотримана. Тобто надійдуть пропозиції від постачальників бронежилетів, які вироблені не менш як двома незалежними виробниками, які відповідають технічним умовам (ТУ) підприємства «ТЕМП-3000».

До речі, питання відповідності зовсім не другорядне, адже виходить, що суб'єкти господарювання, спільно використовуючи інтелектуальну власність, мають забезпечити конкурентні умови проведення процедури закупівлі. Тобто вимоги до бронежилетів, які учасники будуть пропонувати на зазначені торги, їхні технічні та якісні характеристики мають відповідати вимогам у зазначеному ТУ «ТЕМП-3000», яке є інтелектуальною власністю цього суб'єкта господарювання. Іншими словами, якщо після розкриття пропозицій конкурсних торгів виявиться, що немає двох незалежних постачальників бронежилетів, то відповідно до чинного законодавства Міністерство оборони України має скасувати процедуру закупівлі. У такому випадку доведеться починати все з нуля.

Не хочеться навіть припустити такої ситуації. Бо навряд чи знайдуться слова для пояснення тим хлопцям, які нині боронять цілісність України, мало не щодня ризикуючи власним життям...

Сергій ВОРОНКОВ,
«Народна армія»

●ТЕСТ НА МІЦНІСТЬ

Висновок експерта: захист — надійний

«КОРСАР» ВИТРИМАВ ВИПРОБУВАННЯ

Нині можна почути багато нарікань на забезпеченість військовослужбовців Збройних Сил України засобами індивідуального захисту. Дехто ставить під сумнів їхню надійність. Відповіддю цим скептикам може служити той факт, що зараз Міністерство оборони України вже закуповує нові сучасні бронежилети четвертого класу, які постачатимуться військовослужбовцям, залученим до проведення антитерористичної операції.

А в надійності, зокрема бронежилетів «Корсар М3–4», мали можливість переконатися представники громадськості та провідних вітчизняних ЗМІ під час їхнього випробування на стрільбищі однієї з військових частин. При перевірці на міцність та надійність у захисну пластину бронежилета «Корсар» було зроблено вісім пострілів з автомата Калашникова, однак пробити її так і не вдалося, лише в місцях влучання куль залишилися невеличкі вм'ятини та подряпини. Після цього журналісти двох телеканалів протестували свої бронежилети, один з яких був привезений безпосередньо із зони АТО. Обидва були пробиті наскрізь пострілами з АК-74. Також пройшли випробування й так звані «балістичні пакети» для бронежилетів, які захищають корпус бійця з боків. Виявилося, що вони здатні вберегти військовослужбовця від кулі, випущеної з пістолета Макарова.

— Бронежилет незалежно від класу захисту є швейним виробом, якість його починається з пошиття чохлів і продовжується на етапі комплектування м'яких балістичних пакетів. Потім відбувається перевірка твердості металу, комплектації на кінцевому виході бронежилета. Останочним контролем є балістичні випробування, що проводяться в лабораторіях на відповідність класу захисту, — розповів начальник головного представництва замовника — Міністерства оборони України полковник Олександр Костюнін.

ПРИ ПЕРЕВІРЦІ НА МІЦНІСТЬ ТА НАДІЙНІСТЬ У ЗАХИСНУ ПЛАСТИНУ БРОНЕЖИЛЕТА «КОРСАР» БУЛО ЗРОБЛЕНО ВІСІМ ПОСТРІЛІВ З АВТОМАТА КАЛАШНИКОВА, ОДНАК ПРОБИТИ ЇЇ ТАК І НЕ ВДАЛОСЯ

Безпосередньо процедура випробування здійснюється з трьох видів зброї і має певну специфіку. Зокрема, з СВД, АК-74 і пістолета Макарова. При цьому фіксується відстань від зброї до виробу та швидкість кулі.

Багато запитань у журналістів викликав той факт, чому бронежилети закуповуються без комірця і пахового захисту. На це тимчасовий виконувач обов'язків заступника директора Департаменту державних закупівель та постачання матеріальних ресурсів Міністерства оборони України полковник Олександр Данильчик відповів, що таке рішення було прийнято на підставі побажань солдатів, щоб підвищити їхню мобільність. Хоча, за його словами, цьому передує і фінансовий фактор. Бронежилет із комірцевим і паховим захистом коштує 4 900 гривень, а без них — 4 200 грн.

Якщо із бронежилетами ситуація вирівнюється, то про кевларові шоломи цього сказати не можна. Адже старі, які є на забезпеченні Збройних Сил, можуть захистити тільки від уламків, а нові поки що не надходили. Хоча, як повідомив полковник Олександр Данильчик, найближчим часом буде укладено договір і на їхню закупівлю в кількості 10 000 одиниць.

Роман ВУС,
«Народна армія»

●КИЯНИ — ВІЙСЬКОВИКАМ

СВІЙ БАТАЛЬЙОН ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ СВОЇ

До Київського міського військового комісаріату продовжує надходити допомога для 12-го Київського батальйону територіальної оборони, який зараз виконує завдання за призначенням у районах проведення антитерористичної операції на Сході України. Небайдужі громадяни, рідні військовослужбовців та спонсори приносять у військкомат найнеобхідніші речі: засоби індивідуального бронезахисту, різні елементи спорядження, медикаменти, їжу, воду тощо.

Заступник військового комісара по роботі з особовим складом — начальник відділу підполковник Ігор Слюсаренко розповів, що більшість волонтерів — мешканці столиці. Та й сам батальйон територіальної оборони фактично на 98% складається з військовозобов'язаних столиці. Причому набиралися здебільшого добровольці. Близько місяця батальйон проходив злагодження на полігоні одного з навчальних центрів Збройних Сил України.

Варто зазначити, що військовослужбовці та працівники Київського міського військового комісаріату з самого початку створення батальйону територіальної оборони надають підрозділу посильну допомогу. Власними силами і коштами спільно з столичними ремонтними підприємствами вдалося привести до належного стану військову техніку, яку було знято з тривалого зберігання та передано до батальйону. Крім того, сьогодні вони продовжують приймати волонтерську допомогу та переправляти її в зону проведення АТО.

— Кожного дня ми підтримуємо зв'язок із військовослужбовцями нашого батальйону територіальної оборони. Постійно спілкуємося з їхніми батьками, дружинами і дітьми, друзями. Мало не щотижня відправляємо допомогу, яка надходить від небайдужих громадян, — зазначив підполковник Ігор Слюсаренко.

Основною проблемою 12-го батальйону територіальної оборони на сьогодні є надто повільне забезпечення бронезахистом. Так, за допомогою Київської міської ради та спонсорів, яких вона залучила, просто небайдужих громадян, родичів та самих військовослужбовців батальйону вдалося закупити лише близько сотні бронежилетів 4-го класу захисту.

Ігор Володимирович також розповів, що не всі бронежилети, які надходять від волонтерів, відповідають вимогам військовиків.

Військовий комісар Київського міського військового комісаріату полковник Володимир КИДОНЬ:

— Цього тижня ми готуємося відправити в черговий раз машину в район виконання завдань 12-го батальйону територіальної оборони. У ній продукти, баки для води, різні особисті речі, бронежилети та інші засоби, які сьогодні необхідні там, на передовій. Минулого разу (під час доставки допомоги), коли я побував у районі виконання завдань батальйону територіальної оборони, мене вразило, наскільки високий бойовий дух у хлопців. Люди стійко виконують завдання із захисту Вітчизни.

Крім бронежилетів, бійцям батальйону сьогодні життєво потрібні тепловізори (їх лише кілька на весь підрозділ), прилади нічного бачення, оптичні приціли, електростанції 1–3 кВт, різні види дроту для інженерних загороджень та спальні мішки. До волонтерської допомоги можна долучитися, звернувшись у Київський міський військовий комісаріат, який знаходиться на вулиці Т. Шамрила, 19.

Коли верстався номер, нам повідомили, що у 12-й батальйон територіальної оборони в зону проведення АТО вирушила чергова партія засобів індивідуального бронезахисту, різне додаткове майно, медикаменти, інші найнеобхідніші предмети, а головне — листи від рідних та близьких бійців.

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

●ДОПОМОЖЕМО ВІЙСЬКУ РАЗОМ

МУСИМО ЗГУРТУВАТИСЯ, АБИ ВИСТОЯТИ

Побачивши звернення народоармійців до свого читача (в одному з останніх номерів газети) про надання допомоги нашому війську та прийняте колективом редакції рішення забезпечити за власний кошт необхідним спорядженням певну кількість військовослужбовців, співвласник видавничої групи «Мега-Прес» Олег Свірко, його друзі та колеги теж виявили національну свідомість та щире прагнення підсилити наше військо.

Вже наступного дня після виходу накладу газети друком вони повідомили про готовність допомогти нашим захисникам. Тож, до 60 комплектів спеціальних тактичних окулярів, що були закуплені за власний кошт колективом редакції газети «Народна армія», додалися ще 10 бронежилетів, продукти харчування та необхідні в побуті речі.

— Закупити бронежилети, що мають необхідний ступінь захисту та відповідний сертифікат, сьогодні непросто, — каже підприємець. — Минулого тижня наш колектив надіслав 60 бронежилетів до 12-го київського батальйону територіальної оборони, який нині виконує завдання на Луганщині. Але в цій роботі ми крапку не ставимо, навпаки — ми обов'язково активізуємось.

У такому спорядженні військовослужбовці батальйону почуватимуться впевненіше

Головний редактор «Народної армії» полковник Роман ДРАПАК (у центрі) та співвласник видавничої групи «Мега-Прес» Олег СВІРКО (праворуч) передають засоби індивідуального захисту батальйону територіальної оборони

Закуплену допомогу було вирішено передати «з рук у руки» військовослужбовцям нещодавно сформованого 11-го київського батальйону територіальної оборони, що зараз проходить підготовку в одному з навчальних центрів ЗС України та вже незабаром виконуватиме завдання за призначенням.

— Перше, що необхідно хлопцям, — це засоби захисту, — розповідає заступник командира батальйону по роботі з особовим складом підполковник Ігор В. — Це мають бути бронежилети не нижче 4-го класу захисту. Нині батальйон ними забезпечений лише на 50 відсотків.

До речі, бронежилети, які подарували цьому батальйону наші колеги, відразу перевірили на полігоні. Постріл зі снайперської гвинтівки цей виріб індивідуального захисту витримав, що заспокоїло Олега Свірка. Він оперативно зробив заявку виробникам цих бронежилетів на виготовлення нової, більшої, партії і попросив їх не баритися.

Моделі закуплених тактичних окулярів також вибиралися зі знанням справи. Ці окуляри використовуються у збройних силах провідних країн світу та розроблені для роботи в ускладнених погодних умовах. Якісні балістичні лінзи захищають у бойових умовах очі військовослужбовців від уламків та пилу.

Зроблено ще один крок на підтримку нашого війська. Дуже віримо, що такі дії «запалять» усіх тих, хто вважає, що війна на Сході — то далеко. У нас немає іншого виходу, як ще більше згуртуватися, впертися, аби вистояти і відстояти цілісність нашої Батьківщини.

Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

Народна армія
23–27 червня 2014 року

●МІЖДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА

Без українських двигунів російські вертольоти не зможуть підніматися у небо

ПАРТНЕРСТВО, ВІД ЯКОГО МОЖНА ВІДМОВИТИСЯ

УКРАЇНА ПРИПИНИЛА ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО З РОСІЙСЬКОЮ ФЕДЕРАЦІЄЮ, ЗОКРЕМА Й ПОСТАЧАННЯ ПРОДУКЦІЇ ПОДВІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Під це визначення підпадає широкий спектр продукції, яку виробляють підприємства оборонно-промислового комплексу України. Загалом, за оцінками відповідних фахівців, на експорт спрямовано від 95 до 97% продукції оборонно-промислового комплексу України. Найбільшими торговельними партнерами наших виробників у цій галузі є Росія, Казахстан, Китай, Індія, Ірак, Таїланд. Зокрема, торік Україна поставила до РФ товарів військового та подвійного призначення на суму 1 мільярд доларів США, що становить майже 40% загального експорту продукції національного ОПК. Інформацію про заборону експорту підтвердила й російська сторона через віце-прем'єра Дмитра Рогозіна.

На думку вітчизняних військових експертів, припинення ВТС з Росією стане реальністю, коли уряд денонсує Міждержавну угоду про кооперацію підприємств оборонних галузей, а також понад 20 міжгалузевих угод, що діють нині між Україною та Росією. Між тим експерти впевнені, що від розриву контрактів Росія постраждає значно більше — 2 млрд доларів США, тоді як втрати України від припинення військово-технічної співпраці не перевищать $600 мільйонів на рік. Зокрема, до Росії не потраплять авіаційні двигуни виробництва ПАТ «Мотор Січ». Адже лише підприємство в Запоріжжі виробляє вертолітні двигуни, які встановлюються практично на всі типи російських вертольотів. Сучасні розробки запорожців передбачали поставки в Росію вертолітних двигунів на суму понад $1 млрд.

Нагадаю, у травні «Мотор Січ» запустив у експлуатацію новий дослідний стенд, на якому мали тестуватися, зокрема, і двигуни для Росії. «Якщо більшість підприємств у РФ і Європі замовляють дослідні стенди на спеціалізованих заводах, то ми виготовляємо їх самі. До нас приїжджають

ВІД РОЗРИВУ КОНТРАКТІВ РОСІЯ ПОСТРАЖДАЄ ЗНАЧНО БІЛЬШЕ — 2 МЛРД ДОЛАРІВ США, ТОДІ ЯК ВТРАТИ УКРАЇНИ ВІД ПРИПИНЕННЯ ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНОЇ СПІВПРАЦІ НЕ ПЕРЕВИЩАТЬ $600 МІЛЬЙОНІВ НА РІК

фахівці з інших заводів, уважно вивчають досвід і захоплюються тим, що на пострадянському просторі є підприємство, яке вміє робити все — від заготовки до стендового обладнання», — з гордістю заявив президент «Мотор Січ» В'ячеслав Богуслаєв.

До речі, двигуни цього підприємства покривають, наприклад, близько 50% потреб Казанського вертолітного заводу. Зокрема, встановлюються на моделі Мі-8 та Мі-17, які виробляються як для цивільних, так і для військових споживачів. Обороноздатність Росії втратить не тільки в разі відмови від поставок двигунів до згаданих модифікацій літальних апаратів. Адже запорізькі мотори також встановлюються на нові Мі-26, військові Мі-28Н, Мі-35, Ка-32А11ВС, Ка-31. Тобто РФ нині неможливо обійтися без українських авіадвигунів.

Така ж ситуація спостерігається й у сфері корабельного двигунобудування. Там монополістом є ДП НВКГ "Зоря"—"Машпроект", яке є провідним у СНД проектантом і виробником газотурбінних двигунів різних модифікацій для газотранспортних магістралей, енергетики; монопольним — для судових двигунів.

Виробництво газотурбінних установок для кораблів займає близько 14% обсягів продукції підприємства. І найбільшим її замовником залишається ВМФ Росії, у складі якого є багато кораблів, оснащених установками нашого підприємства. Також корабельні газотурбінні установки активно поставляються в Індію, Китай та В'єтнам.

Крім того, дніпропетровські ракетобудівники досі здійснюють конструкторський супровід ракети РС-20, за сучасною класифікацією — Р-36 «Воєвода». Ця ракета стала основою російського ядерного щита, і в разі відмови у наданні послуг «Воєводи» залишається без обслуговування, тож не буде 100-відсоткової гарантії їхнього безпечного застосування на бойовому чергуванні.

При цьому, вважають експерти, обороноздатність вітчизняного війська від припинення російських поставок не постраждає. Так, за словами президента асоціації «Українські оборонні технології» Володимира Грека, з 1991 року наша «оборонка» майже повністю перейшла на самостійне обслуговування техніки, яка перебуває на озброєнні ЗС України: бойових літаків «МіГ» та «Су», а також зенітно-ракетних комплексів, виготовлених ще за часів СРСР. До того ж ми самі здатні виготовляти стрілецьку зброю, боєприпаси, бронетехніку, артилерійські гармати та вантажні автомобілі.

ВІТЧИЗНЯНА «ОБОРОНКА» МАЙЖЕ ПОВНІСТЮ ПЕРЕЙШЛА НА САМОСТІЙНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТЕХНІКИ, ЯКА ПЕРЕБУВАЄ НА ОЗБРОЄННІ ЗС УКРАЇНИ

Водночас західні держави мають намір запропонувати Україні компенсаційні механізми від втрати доходів через припинення військово-технічного співробітництва з Росією. В українських ЗМІ з посиланням на поінформовані джерела з'явилася інформація, що США і західні країни можуть допомогти Україні продавати свою зброю і забезпечити українські військово-ремонтні заводи замовленнями. Це питання порушувалося під час переговорів заступника помічника держсекретаря США з питань регіональної безпеки Грегорі Кознера з представниками профільних структур у Києві. Про це, зокрема, повідомляє «Інтерфакс-Україна» з посиланням на джерела агентства в оборонному секторі: «Озвучений американською стороною план допомоги Україні передбачає нарощування військово-технічного співробітництва України з США та ЄС, а також сприяння і взаємодію у здійсненні Україною військово-технічної співпраці на ринках третіх країн. Ще одним напрямком обговорюваної західної допомоги, головним чином українському ОПК, може бути розміщення на оборонних потужностях в Україні ремонтних замовлень західних партнерів».

Отже, Україна зможе компенсувати фінансові втрати від припинення постачання продукції військового та подвійного призначення власного виробництва до Росії. Але для остаточного переконання в цьому необхідні ще офіційні заяви та підписання твердих контрактів.

Наталія ПЕЧОРІНА,
«Народна армія»

НАШ ПОТЕНЦІАЛ

Як вже повідомляла «Народна армія», минулого тижня в Парижі у виставковому центрі Paris Nord Villepinte завершила роботу одна з головних світових виставок у царині технологій наземної і протиповітряної оборони «Eurosatory-2014». Вона вразила своєю масштабністю. Так, за даними організаторів заходу, на площі у 175 523 кв. м було розміщено понад 1500 експонентів з 59 країн світу, його відвідали понад 100 офіційних делегацій з 90 країн світу та двох міжнародних організацій (ЄС та НАТО).

Перспективний бронетранспортер VARAN-APC, створений у кооперації з канадською компанією

УКРАЇНСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ ЗА ОЦІНКОЮ «EUROSATORY»

Броньований автомобіль для розмінування маршруту KrAZ-MPV Shrek One в модифікації Route Clearance Vehicle призначений для виконання завдань з оперативної доставки до місця проведення спецоперацій як особового складу, так і спецвантажів та обладнання

Виставка була традиційно поділена на тематичні розділи. Основними з них стали зброя та спорядження, наземні транспортні засоби, повітряні транспортні засоби, C4ISR, комунікаційні та навігаційні системи, устаткування для навчання та симуляції, засоби РХБ захисту, забезпечення внутрішньої безпеки, обладнання та технології для забезпечення миротворчої діяльності, а також супутні промислові технології. Поточного року вперше були представлені такі сегменти, як цивільна безпека та реагування у випадку надзвичайних ситуацій, захист критично важливих об'єктів та засоби вимірювання та тестування.

Україну на цьому форумі представляли ДК «Укроборонпром» та приватна компанія, що спеціалізується на пристроях нічного бачення Thermal Vision Technologies (TVT). Державний концерн продемонстрував продукцію вітчизняного ОПК, зокрема макети бронетранспортерів БТР-3Е1 від Київського бронетанкового заводу, БТР-4 від «Харківського КБ з машинобудування ім. О.О. Морозова» та ОБТ «Оплот» від «Заводу ім. В.О. Малишева», протитанковий комплекс «Сармат» ДП «ДержККБ «Луч», а також продукцію «Київського заводу автоматики імені Г.І. Петровського», ДП «Ізюмського приладобудівного заводу», ПАТ «АвтоКрАЗ» та низки інших провідних підприємств оборонної галузі.

Зокрема, відбулася презентація нового бронетранспортера VARAN-APC, створеного у кооперації з однією з канадських компаній. У цьому бронетранспортері реалізований безредукторний механізм повороту, що якісно покращує процес наведення і супроводу цілі. За словами директора Дивізіону високоточних озброєнь і боєприпасів концерну, керівника ДП «Державне Київське конструкторське бюро «Луч» Олега Коростельова, на цьому БТРі з колісною формулою 6х6 встановлено вітчизняний бойовий модуль «Сармат». Він призначений для знищення рухомих і нерухомих броньованих цілей, які оснащені комбінованою, монолітною або рознесеною бронею. Це можуть бути малорозмірні цілі з динамічним захистом, зокрема, танки в окопах, довготривалі вогневі точки, вертольоти, що зависли, легкоброньовані об'єкти, надводні цілі. Ефективність комплексу однакова як у денний, так і в нічний час.

ВІТЧИЗНЯНІ ПІДПРИЄМСТВА ДОСЯГЛИ ВИСОКОГО РІВНЯ ЯК ТЕХНІЧНОЇ, ТАК І ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ З МІЖНАРОДНИМИ ВИРОБНИКАМИ. ПОГЛИБЛЕННЯ ТАКОЇ СПІВПРАЦІ ЗМІЦНИТЬ ІМІДЖ УКРАЇНИ ЯК НАДІЙНОГО ПАРТНЕРА Й ВІДКРИЄ ДЛЯ НАШОЇ ДЕРЖАВИ НОВІ РИНКИ ЗБУТУ

До складу «Сармата» входять поворотна платформа з напрямними для ракет, силовий блок, прилад наведення, кулемет, тепловізор, пульт дистанційного керування, а також дві керовані ракети РК-2С або 4 РК-3, які поміщаються у транспортно-пускові контейнери. До речі, ракети також вироблені на підприємстві «Луч». Дальність дії бойового модуля при стрільбі ракетою РК-2С становить 5 кілометрів, РК-3 — 2,5 кілометра, кулеметом — 1,8 кілометра. Завдяки приладу наведення, створеному на «Ізюмському приладобудівному заводі», забезпечується точне наведення на ціль, а також управління пультом ракет на відстані до 5,5 кілометра. Процес наведення і супроводу цілі реалізується через редукторний поворотний механізм.

Відвідувачам також був продемонстрований бойовий модуль від бельгійської компанії CMI Defence, встановлений на бронетранспортері БТР-3Е1, який являє собою установку бойового відділення середнього калібру з дистанційним управлінням. Він є похідним варіантом від захисного бойового модуля Cockerill (CPWS), призначеним для гармат, калібр яких становить 20–25–30 міліметрів. В представленому на виставці варіанті була встановлена гармата калібру 30 міліметрів ЗТМ-1 української розробки і виробництва. Скорострільність гармати ЗТМ-1 становить близько 300 пострілів на хвилину. Боєкомплект налічує 150 пострілів, розміщених у ящики для боєприпасів даного модуля. Можна використовувати постріли кількох типів, якщо гармата буде оснащена подвійною системою подачі.

Безпосередньо бойовий модуль Cockerill здатний захистити гармату не тільки від балістичних загроз, але й від впливу навколишнього середовища. Крім того, він дає можливість екіпажу перезаряджати зброю з-під броні. Завдяки тому, що гармата повністю стабілізована, її можна наводити по вертикалі в межах від -10 до +45 градусів. Панорамний приціл, забезпечений кутом підвищення до +60 градусів, а також дворежимна денна та нічна прицільна система, що стабілізується, оснащена лазерним далекоміром, легко інтегруються завдяки стандартній архітектурі CAN.

Під час роботи виставки був репрезентований і вітчизняний броньований автомобіль для розмінування маршруту KrAZ-MPV Shrek One в модифікації Route Clearance Vehicle. Ця машина є результатом спільної праці вітчизняного ПАТ «АвтоКрАЗ» та канадсько-еміратської компанії Streit Group. До речі, сімейство автомобілів KrAZ-MPV Shrek One — багатоцільові бронеавтомобілі високої прохідності класу MPV (Mine Protected Vehicle) з днищем V-подібної форми. Вони призначені для виконання завдань з оперативної доставки до місця проведення спецоперацій як особового складу, так і спецвантажів та обладнання. Бронювання автомобіля KrAZ-MPV Shrek One відповідає рівню балістичного захисту B6+/STANAG 4569 level 2.

Базою для броньованого автомобіля послужило шасі всюдихода КрАЗ-5233 колісної формули 4х4. До речі, на полігоні Кременчуцького автозаводу проходить випробування незвичайний автомобіль з колісною формулою 8х8 і безкапотною кабіною попереду двигуна. Передбачається, що нова розробка українських машинобудівників КрАЗ-7634НЕ стане основою для будівельної та спеціальної техніки. Нове шасі може використовуватися як для установки реактивних систем залпового вогню типу «Град» або «Ураган», так і для пускових установок зенітних комплексів «Дніпро».

Залежно від специфіки поставлених завдань автомобілі KrAZ-MPV Shrek One можуть бути виконані у трьох основних модифікаціях: KrAZ-Personnel Carrier (автомобіль для транспортування особового складу), KrAZ-Ambulance (швидка допомога), KrAZ-RCV (автомобіль для розмінування маршруту). Відмінною особливістю модифікації RCV є високотехнологічне крано-маніпуляторне обладнання, що дозволяє проводити операції з розмінування, перебуваючи всередині захищеної кабіни.

Отже, можна говорити про те, що вітчизняні підприємства досягли високого рівня як технічної, так і технологічної інтеграції з міжнародними виробниками. Сподіватимемося, що поглиблення такої співпраці зміцнить імідж України як надійного партнера й відкриє для нашої держави нові ринки збуту.

Сергій ВОРОНКОВ, «Народна армія»

Народна армія
23–27 червня 2014 року

●ПРАВОВА АЗБУКА КРАЇНИ

«ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ВІД ІМЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ — ГРОМАДЯН УКРАЇНИ ВСІХ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ... УСВІДОМЛЮЮЧИ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕРЕД БОГОМ, ВЛАСНОЮ СОВІСТЮ, ПОПЕРЕДНІМИ, НИНІШНІМ ТА ПРИЙДЕШНІМИ ПОКОЛІННЯМИ... ПРИЙМАЄ ЦЮ КОНСТИТУЦІЮ — ОСНОВНИЙ ЗАКОН УКРАЇНИ».

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

ОБЕРІГ НАШОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Як відомо, хороший меч кують не за один день. Процес створення Конституції України також був довгий і складний. Починаючи з Конституції Пилипа Орлика 1710 року і закінчуючи безсонною ніччю з 27 на 28 червня 1996 року, коли Основний закон нарешті був ухвалений, — таким був нелегкий шлях цього великого документа України.

Але результат був того вартий — наша Конституція по праву визнається однією з найбільш досконалих і демократичних конституцій у всьому світі! Ось уже 18 років поспіль 28 червня ми відзначаємо День Конституції України — офіційне державне свято нашої країни. Ухвалення Основного закону ознаменувало початок становлення і розвитку нової демократичної і незалежної країни. Цей акт зробив український народ справжнім володарем суверенітету.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

СТАТТЯ 17

ОБОРОНА УКРАЇНИ, ЗАХИСТ ЇЇ СУВЕРЕНІТЕТУ, ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЦІЛІСНОСТІ І НЕДОТОРКАННОСТІ ПОКЛАДАЮТЬСЯ НА ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ

Нинішні кризові явища в суспільстві зумовлюють те, що українці по-різному ставляться до цього свята. Можливо, для когось воно просто ще один вихідний, проте для кожного свідомого громадянина День Конституції України — подія, з якої й починається існування держави як такої. Особливо гостро це усвідомлюють наші військові, які відстоюють її суверенітет та територіальну цілісність на Сході держави. На противагу тим, які це свято вважають буденністю, для учасників АТО положення Основного закону України — непрості слова. Як зазначено у статті 3 Конституції України, «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю». Тому керівництво АТО із самого початку наполягало на запобіганні жертвам серед мирного населення, проведенні локальних зачисток терористів. А наші військовослужбовці за єдність України віддають найдорожче — своє життя. Це ще раз повертає нашу свідомість до Конституції та її головних положень, які викристалізувались в результаті вікової боротьби українського народу за незалежність своєї країни.

Закономірно і те, що важливість обговорення законодавчих ініціатив, які спрямовані на врегулювання ситуації на Донбасі, нині є першочерговими для Президента України Петра Порошенка. Як зазначив Глава держави, більшість з пропозицій до законопроекту про зміни Конституції, які надійшли від парламентських фракцій і груп, було включено.

— Ключовий елемент змін — децентралізація, яка буде сприяти збалансуванню влади в Україні. Тому пропоную спрямувати узгоджений законопроект на розгляд Венеціанської Комісії, — підкреслив Петро Порошенко.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

СТАТТЯ 2

ТЕРИТОРІЯ УКРАЇНИ В МЕЖАХ ІСНУЮЧОГО КОРДОНУ Є ЦІЛІСНОЮ І НЕДОТОРКАННОЮ

Представники Венеціанської Комісії запевнили, що цей законопроект буде опрацьовано в найкоротші строки.

Зроблено все, аби День Конституції України відбувся на хвилі національного піднесення, і свято набуло обрисів саме урочистості, а не регламентованого офіціозу. Патріотизм українців стає виразнішим — і в творчості, і в повсякденні. На одязі — блакитно-жовті стрічки, прапорці — на машинах, під'їздах, а також в офісах і квартирах.

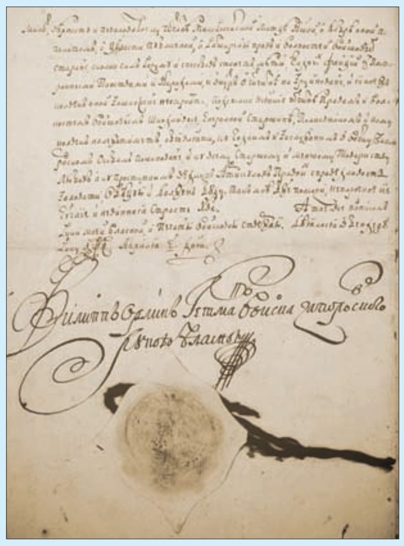
Крізь століття українці мріяли про свою країну. Крізь століття українці виборювали право жити за власним законом. Від Тараса Шевченка ця мрія і ця боротьба вилились у пророчі слова: «В своїй хаті й своя правда, І сила і воля».

Наталія ТКАЧУК,
«Народна армія»

●ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Україна свого часу створила першу європейську конституцію — «Пакти й Конституції» Пилипа Орлика. Цей документ було прийнято 5 квітня 1710 року в м. Бендери. Пилипа Орлика, який 10 років до цього був генеральним писарем та довіреною особою гетьмана Івана Мазепи, тоді обрали гетьманом України у вигнанні. Одразу ж після свого обрання він складає проект так званої Бендерської конституції. Цей документ унікальний не лише фактом створення, а й своїм змістовим наповненням. Він обмежував гетьманські прерогативи та проголошував політичне і церковне відокремлення України від Росії. Написаний латиною і староукраїнською. Складається з преамбули та 16 статей.

Чинності Конституція Пилипа Орлика не набула, оскільки була написана в умовах вигнання. Однак вона заклала основи республіканського правління в Україні.

●ЦІКАВІ ФАКТИ

ОСНОВНІ ЗАКОНИ КРАЇН СВІТУ

1. Конституція США налічує 4 400 слів. Це найстарша і найкоротша писана Конституція великої держави у світі. Спочатку постало питання про титул Президента. Його пропонували іменувати «Його найвища величність Президент Сполучених Штатів Америки і Захисник їхньої Свободи». Однак Палата представників і Сенат скоротили цю назву до «Президент Сполучених Штатів». За законами Конституції президенти США складають присягу рівно опівдні. А слово «демократія» в їхньому Основному законі жодного разу не згадується.

2. У Великобританії немає конституції як такої. Не існує навіть точного переліку документів, які б належали до британської конституції. Конституція Великобританії — це сукупність законів, прецедентів і конституційних звичаїв.

3. Конституція Індії — найбільша за обсягом у світі: вона включає 465 статей, 12 великих додатків, більше 70 поправок і 117 369 слів у версії англійською

мовою, крім якої є також офіційний переклад на хінді. Окремі поправки за обсягом наближаються до... Конституції США.

4. Ісландія має дуже цікавий досвід написання Конституції. Проект Основного закону цієї країни 2012 року писали 950 пересічних ісландців, яких обирали... лотерейним способом. А щоб доопрацювати свою Конституцію, населення вибрало Конституційну Раду, до якої потрапили не партійні лідери, а пересічні громадяни. До вдосконалення Конституції завдяки використанню системи краудсорсингу змогли долучитись усі ісландці, які робили свої зауваження в соцмережах.

29 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ МОЛОДІ

ПРО ТИХ, КОМУ «ТРОХИ ЗА ДВАДЦЯТЬ»

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

29 червня в Україні відзначатиметься День молоді. Ми, звісно, як і в попередні роки, не могли обійти увагою це свято. Але цьогорічна сторінка, присвячена українській молоді, відрізнятиметься від попередніх, адже її герої — молоді українці, які зі зброєю в руках захищають свою рідну землю.

У лавах вояків, що беруть участь в антитерористичній операції на Сході нашої країни, чимало таких, яким «трохи за двадцять». Побачивши, що Україні загрожує небезпека, вони без зайвих вагань стали на її захист.

Щоб мати підстави

Якось у середині 90-х довелося опинитися в одній громадській організації, під дахом якої зібралися заслужені люди, орденоносці, які створювали велич «єдиного та неділимого». Того дня вони урочисто відзначали день народження свого керівника. Хтось із присутніх запропонував підняти келих за «нашу українську молодь». У кімнаті запанувала тиша. Витримавши паузу, з-за столу піднявся кремезний чолов'яга у військовому однострої полковника та, обвівши поглядом присутніх, сказав:

— Не знаю, як ви, а я особисто за неї не питиму. Не бачу підстав…

У своїй подальшій промові старший офіцер почав нарікати, що молодь за роки незалежності швидко деградувала і за якісь 2–3 роки захищати Вітчизну буде нікому. При цьому він не забув згадати про свою та його ровесників участь у виконанні інтернаціонального обов'язку в Афганістані та інших гарячих точках планети, куди їх відправила держава. Останні слова промовця потонули в бурхливих оплесках.

Їм би жити та жити

Відтоді багато води сплило у Дніпрі, а пригадався мені той випадок зовсім нещодавно, коли в одному з телевипусків новин оприлюднили список загиблих у збитому терористами над луганським аеропортом Іл-76 десантників.

Євген Резніков, Сергій Лісний, Олег Коренченко, Ростислав Проньков, Ігор Токаренко, Віталій Бахур, Сергій Кучерявий, Андрій Шульга, Валерій Алтунін — це тільки кілька з тих, які навіки залишилися молодими. Вони щиро бажали допомогти своїй державі, своєму народу у важку для нього хвилину. Ці люди були різними за політичними та релігійними переконаннями, в кожного був свій кумир, кожен, зрештою, по-своєму бачив власне майбутнє. Їх всіх об'єднувала молодість. У таких випадках кажуть: їм би жити та жити. Не судилося.

Українці старшого покоління, принаймні — значна частина, до недавнього часу ставились до сучасної молоді досить іронічно, а то й з презирством, мовляв, немає в ній того морального стрижня, що був в їхніх дідів та батьків, що допоміг старшому поколінню здолати фашизм і захистити свою Батьківщину. І що? Майдан значною мірою переконав найзапекліших скептиків. Адже на головну площу країни проти розкрадачів національного багатства, корупціонерів і просто злочинців від влади вийшли насамперед молоді люди, які бачили свою країну в об'єднаній Європі. Саме за це на їхні голови посипалися удари міліцейських кийків. А згодом чимало 20–23 літніх юнаків у бою з темною силою свідомо йшли під кулі.

Потреба бути громадянином

Минуло небагато часу, і Україну почали рвати на шматки сепаратисти. Проти бойовиків теж вийшли молоді українці — справжні патріоти.

Ми часто згадуємо подвиг у роки Другої світової наших дідів, які ціною власного життя відстоювали кожен клаптик своєї землі. А хіба наші солдати й офіцери сьогодні чинять інакше?

Серед 40 загиблих вояків 25-ї окремої повітряно-десантної бригади, багато хто, як і їхні діди та прадіди у грізному 1941-му, пішли боронити рідну землю за покликом серця. На підтвердження цього керівник штабу національного захисту Дніпропетровської області Юрій Береза повідомив, що в літаку було чимало добровольців, які, не чекаючи повісток, прийшли до військових комісаріатів із проханнями призвати їх до війська. І це при тому, що останніми роками держава практично не підтримувала та неналежно забезпечувала військо.

Героїзм українського війська на східних рубежах нашої країни дійсно вражає. Є чимало прикладів, коли наші солдати, опинившись у складних ситуаціях, тримаються до останнього, не здаючись бойовикам-терористам та виявляють неабиякий героїзм.

Попри молодість зібрався на війну

Андрію Ткачуку (прізвище змінене) — 22 роки. Утім він донедавна керував приватним підприємством із 25 працівниками. Мав пристойний заробіток, автомобіль і зводив власний будинок в одному із сіл на Вінниччини. Коли почалися події на Сході, поїхав до військкомату, сказавши підлеглим, що «збирається на війну». Ті лише посміялися, мовляв, яка війна, коли потрібно працювати на себе. Та буквально за кілька днів Андрій з'явився перед колегами у військовому однострої. Вони були шоковані почутим і побаченим. Сьогодні Андрій проходить службу у складі десантного підрозділу на Луганщині і вважає, що «недаремно їсть солдатський хліб», натякаючи на успіхи у виконанні бойового завдання.

— Найбільша цінність — людське життя. Я намагаюсь не думати про смерть, — каже він. — Хай краще гине оця вся погань, що прийшла до нас, як сарана на поля. Я її нищу і нищитиму. І рука моя ще жодного разу не схибила.

Знаючи Андрія не один рік, анітрохи не сумніваюсь у щирості його слів.

Полетіли у вічний вирій лебедями

Різні часи й епохи є абсолютно відмінними, та вони все ж таки мають і багато спільного. У світлі подій сьогодення не можу не згадати героїв Крут. Сьогодні, як і в 20-ті роки минулого століття, знову на кін поставлене саме існування незалежної України. Знову той же ворог, такий же злий, підлий і цинічний. Нині, як і тоді, на її захист теж стали молоді люди, хай і трішки старші за київських студентів та гімназистів. Вони свято вірять, що в цьому бою вони переможуть, адже ціна перемоги — незалежність нашої держави.

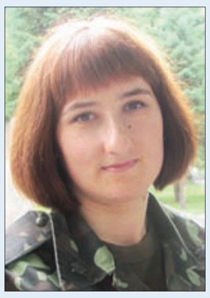
Більшість з тих, хто віддав життя в боях з бойовиками — молоді люди. Їхні душі полетіли у вічний вирій лебедями. Вічна їм пам'ять!

Отже говорити, що захищати Батьківщину нікому, таки немає підстав.

Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

БЛІЦ-ОПИТУВАННЯ

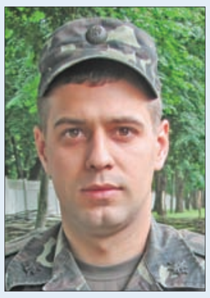
НАПЕРЕДОДНІ ДНЯ МОЛОДІ МИ ЗВЕРНУЛИСЯ ДО МОЛОДИХ ЛЮДЕЙ У ПОГОНАХ З ПРОХАННЯМ ПОДІЛИТИСЬ СВОЇМИ ДУМКАМИ ЩОДО МІСЦЯ МОЛОДОГО УКРАЇНЦЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.

Людмила СИПЧЕНКО, старший лейтенант, офіцер-психолог відділення виховної роботи з'єднання

— Українська молодь посідає чільне місце в житті держави, усього суспільства, відіграваючи важливу роль у тих процесах, що відбуваються сьогодні. Сучасні молоді українці істотно відрізняються від своїх ровесників 90-х років: вони активніші, більш патріотично налаштовані. Коли було зірвано підписання угоди про асоційоване членство нашої держави в Європейському Союзі, то саме юнаки і дівчата стали каталізатором тих подій, які зрештою призвели до зміни влади.

Звісно, що вистачає проблем. Але тішить те, що з кожним днем їхнє вирішення дедалі більше залежить від самої молоді. До недавнього часу панувала думка, що армія і жінка — речі несумісні. Але останнім часом все більше представниць прекрасної статі одягають військові однострої і нарівні з чоловіками служать Україні.

Владислав ОДНОВОЛ, старший лейтенант, командир роти

— Хто б і що не казав про нашу молодь, але саме вона виконує одне з найважливіших державних завдань — захищає Батьківщину. Адже у Збройних Силах України служать переважно молоді люди — як військовики-контрактники, так і офіцери. І служать, я вам скажу, непогано: практично всі мої підлеглі з розумінням ставляться до покладених на них завдань, особливо після початку відомих подій на Сході країни.

Нещодавно Верховна Рада відновила призов на строкову службу. Вважаю, що це правильне рішення: молода людина повинна оволодіти хоча б елементарними навичками, які за потреби допоможуть якомога скоріше стати в армійський стрій. Переконаний: саме армійська служба загартовує молодого чоловіка і морально, і фізично.

Євген ЧЕРЕШНЕВСЬКИЙ, сержант контрактної служби — головний сержант взводу

— Коли я став військовослужбовцем за контрактом, не всі зрозуміли моє рішення. Але я зробив це виважено, розуміючи, що армійське життя не може бути солодким. Я — молодий, маю всі можливості зробити непогану кар'єру у війську, наприклад, вступити до вищого військового навчального закладу і стати офіцером.

Напередодні молодіжного свята раджу своїм ровесникам йти служити. Військова служба — це справа справжніх чоловіків.

Бліц-інтерв'ю провів Сергій ВАСИЛЬЄВ, Київ

Народна АРМІЯ
23–27 червня 2014 року

ДЕЩО З ПРИВОДУ

«ВІЙСЬКОВА ЛЮДИНА МАЄ БУТИ ПРИ ЗБРОЇ»

Під нешвидкий рух автобуса, що прямував з райцентру в сільську глибинку, пасажири жваво обговорювали останні новини. Чоловік літнього віку, що сидів попереду, розповідав: «Зальотні бандити навідалися до села. Але наші дружинники дали їм таку відсіч, що навряд чи знову наважаться тут з'явитися».

Його співрозмовник пожвавився: «А чи знаєш, Петро, що шістдесят років тому я був серед тих цілинників з України, які започаткували створення добровільних народних дружин?»

Мимоволі ставши свідком цієї розмови, я довідався про цей факт. З'ясував, що дійсно перші добровільні народні дружини почали діяти 60 років тому під час освоєння цілини в Казахстані. Більшість з них були вихідцями з України. На той час у безмежних казахстанських степах мало було населених пунктів, правоохоронців. Цим скористалися кримінальні авторитети, яких тоді масово звільнили з місць ув'язнення за амністією. Саме з метою захисту переселенців від бандитського свавілля створили загони самооборони.

Тодішня влада узаконила цю народну ініціативу. В березні 1959 року була ухвалена постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про участь трудящих в охороні громадського порядку в країні», а 8 квітня того ж року підписали положення про добровільні народні дружини. Так, при місцевих радах усіх рівнів запрацювали депутатські комісії з нагляду за соціалістичною законністю. Їхні члени були наділені реальними повноваженнями, які здійснювали легітимний нагляд за роботою правоохоронних структур.

Цьогорічний Євромайдан по суті відродив таку форму народної самоорганізації як створення підрозділів самооборони. Їхні бійці вже стали грізною силою у боротьбі з екстремістами та бандитами на Донбасі, на вулицях міст інших регіонів України. Добре зарекомендували себе в ході проведення антитерористичної операції підрозділи територіальної оборони.

Неоголошена війна збурила інтерес українців до самозахисту від бандитських зазіхань на їхнє життя. Одні з них з цією метою купують рушниці, інші зразки холодної і вогнепальної зброї. Арсенал легальних та нелегальних «стволів» у населення становить декілька мільйонів одиниць і має тенденцію до стрімкого зростання. Тому проблема вільного продажу зброї населенню порушується на всіх рівнях — від Верховної Ради України до громадських правозахисних організацій, охоронних структур та товариств.

Варто нагадати, що вільна торгівля зброєю існувала до 1906 року в Російській імперії. А потім саме з цього року почали продавати револьвери і пістолети за наявності довідки — дозволу місцевих стражів порядку. Цікаво, що така система придбання короткоствольної вогнепальної зброї не позначалася на стані криміногенної ситуації. У радянській Росії право носити при собі нагани мали члени партії. Але після замаху на життя в 1934 році на Сергія Кірова — відомого партійного керівника — їх цього позбавили.

Сьогодні знову постає питання вільного продажу зброї. Така система запроваджена в країнах Балтії. Їхній досвід засвідчив, що озброєння народу позитивно вплинуло на стан правопорядку: рівень загальної злочинності знизився вдвічі. З огляду на це і в Україні є прихильники озброєння народу. На цей час мають право на носіння вогнепальної зброї правоохоронці, прокурори, судді та інші посадовці. З 1994 року його набули народні депутати, працівники апарату Верховної Ради. Дозвіл на придбання револьверів та пістолетів з гумовою кулею отримали журналісти, члени добровільних дружин з підтримання громадського порядку.

У Верховній Раді України вже перебувають законопроекти щодо надання права на вільне придбання зброї. Їхні розробники наводять такі аргументи на користь законопроектів. Злочинці давно вже мають на своєму озброєнні нелегальні «стволи» і пускають їх у хід серед білого дня на вулицях наших міст. Вони переконані, що ніхто не наважиться дати відсіч. А тепер припустимо наступне: бандити знають, що люди, на життя яких вони зазіхають, теж мають у кишені пістолети. Отже, у захисті своїх прав законослухняні громадяни будуть в одній «ваговій категорії» зі злочинцями. Дані соціологічних опитувань говорять про те, що у разі озброєння людей бандити не завжди наважаться використовувати незаконно придбані «стволи». Прихильники масового озброєння вважають, що все це вплине на покращення загального стану правопорядку.

Водночас у суспільстві існує значна кількість супротивників такої новації. Вони переконані, що отримавши вільний доступ до зброї, люди почнуть стріляти з неї направо і наліво, особливо при з'ясуванні стосунків напідпитку. Наскільки реальна така небезпека? Покажу це на прикладі мисливської зброї. Абсолютна її більшість зареєстрована і перебуває під контролем правоохоронців. Тому власники добре розуміють усю відповідальність за її зберbegін...

На мою думку, серед перших, хто у разі ухвалення закону про вільний продаж зброї, отримає таке право, мають бути військовослужбовці, які були мобілізовані й залучені до антитерористичної операції. А також бійці підрозділів територіальної оборони, військовослужбовці-резервісти. Вони вже побували на передовій, отримали досвід використання зброї. У подальшому на випадок нових загроз національній безпеці ці озброєні люди стали б надійним резервом професійної армії. Особливо на тому етапі, коли відбувається відновлення Збройних Сил, підвищення їхньої боєздатності.

У цьому сенсі можна послатися на досвід Швейцарії. І хоча вона має статус нейтральної країни, її називають державою солдатів. Тут усі чоловіки віком від 18 до 35 років проходять військову підготовку. Вони щорічно протягом 21 дня підтримують та підвищують свій вишкіл. Зберігаючи дома зброю, майже 120 тисяч таких народних ополченців перебувають у стані постійної бойової готовності. Може тому Гітлер, розпочавши Другу світову війну, не наважився завоювати цю європейську країну. Бо знав: у разі нападу наразиться на сильний озброєний супротив з боку народу.

З козацької доби українці зберігають шанобливе ставлення до зброї, високу культуру поводження з нею. Сьогодні через загрози національній безпеці військовослужбовці Збройних Сил, інших військових формувань вперше за роки незалежності України вимушені були застосовувати зброю проти бойовиків і бандитів. Тисячі з них на передовій отримали досвід, який стане надбанням усіх захисників Вітчизни як теперішніх, так і майбутніх.

Пригадую післявоєнні роки. Тоді офіцерам, які повернулися з війни, дозволяли мати при собі особисту зброю як на службі, так і вдома. На них з повагою дивилися люди, бо добре знали: вони під надійним захистом військовослужбовців, зокрема, від посягань бандитів.

Коли у лихі дев'яності відбувався пік злочинності, перший Президент України Леонід Кравчук на запитання кореспондента «Народної армії» щодо надання офіцерам права носити особисту зброю, відповів однозначно: «Військова людина має бути при зброї».

Погодьтеся, що ці слова особливо актуально звучать і в цей час! Людина при зброї — це не лише надійний захисник Вітчизни. Вона прийде на допомогу і у випадках, коли виникне загроза життю кожного з нас.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

ДОБРОЧИННІСТЬ

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ ДЛЯ АРМІЇ

Нещодавно командування 95-ї окремої аеромобільної бригади, особовий склад якої бере участь в антитерористичній операції, висловило подяку житомирській філії Державного експортно-імпортного банку України за матеріальну допомогу військовослужбовцям. Працівники установи організували збір коштів для потреб десантників. Вони придбали і передали захисникам Вітчизни декілька сотень бронежилетів на суму понад сто тисяч гривень. Банкіри філії за власні гроші організували пошиття літньої форми для особового складу військової частини, доставили на передову питну воду, продукти харчування.

Ініціативу виявив і весь колектив цього банку. Його керівництво придбало і вирішило передати облігації «Військові» тим бійцям, які постраждали під час бойових дій і які перебувають на лікуванні у столичному Головному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ» Міноборони України. У майбутньому ці військовослужбовці за казначейські документи отримають «живі» гроші й гарантований дохід.

Інф. «НА»

ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

КОМУ НАДАДУТЬ ВІДСТРОЧКУ ВІД ПРИЗОВУ?

Відповідно до Указу Президента України «Про заходи щодо підвищення обороноздатності держави» поновлено призов на строкову військову службу до Збройних Сил, інших військових формувань. Ця кампанія в часі співпадає зі здачею школярами зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО). На «гарячу» телефонну лінію надійшли запитання від їхніх батьків. Вони, зокрема, цікавляться, чи нададуть синам відстрочку від призову?

Відповідь дав начальник відділу призову та комплектування — заступник начальника управління комплектування та призову Головного управління персоналу Генерального штабу Збройних Сил України полковник Валерій Дендебера:

— На прохання Міністерства освіти та науки ми врахували особливості призову влітку і його збіг із ЗНО та вступною кампанією. Громадяни, які цього року вступатимуть до вишів після закінчення школи, ліцеїв, коледжів, мають право на відстрочку. Тож їх у план комплектування військ не включатимуть. Таким юнакам потрібно надати у військкомат довідку, що вони зареєструвалися на ЗНО. Відстрочку буде надано і бакалаврам, які мають намір отримати ступінь магістра або спеціаліста.

За сімейними обставинами нададуть відстрочку, наприклад, у випадку, якщо юнак має непрацездатних батьків, які перебувають на його утриманні. Або він має двох чи більше неповнолітніх дітей та в інших випадках.

Інф. «НА»

●ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Шановні читачі!

Напишемо книгу про учасників бойових дій!

Як уже повідомляла газета «Народна армія», Центральний друкований орган Міністерства оборони України започаткував редакційну акцію з написання книги про учасників бойових дій. Вона присвячена проведенню в 2014 році Року учасників бойових дій.

Редакція звертається з проханням надіслати свої спогади про пережите на тих війнах, приклади бойового братерства, відваги і мужності при виконанні військового обов'язку, особисті фотографії.

На матеріалах, надісланих до газети «Народна армія», зробіть позначку «Редакційна акція: «Напишемо книгу про учасників бойових дій».

Наша адреса: 04655, м. Київ, вул. Мельникова, 24. E-mail: n_army@army.kiev.ua

П'ЯТЬ «ГАРЯЧИХ» ТОЧОК ВОЇНА-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТА

Це приміщення у Святошинському районі столиці на проспекті Перемоги добре знайоме багатьом малозабезпеченим громадянам. Тут їм безкоштовну юридичну допомогу надає кавалер двох орденів Червоної Зірки, медалі «За відвагу» Леонід Лопатюк. Він працює щодень і навіть у неділю. Все це робить для того, щоб розглянути якомога більше заяв та звернень. А вони стосуються багатьох питань — від необґрунтовано високої плати за комунальні послуги до захисту від сваволля чиновників та бюрократів.

Невисокого зросту, з добрими розумними очима — таким його бачать відвідувачі кабінету. Вони знають, що Леонід Павлович обов'язково допоможе і справедливо розгляне звернення. Адже він пройшов школу виховання, загартування службою в армії, є учасником бойових дій, інвалідом війни. Отже, добре знає ціну життя, вміє захистити інших від болю, несправедливості, зазіхань на честь і права людини.

Леонід Лопатюк із тих небагатьох військовослужбовців, яким довелося побувати в п'яти «гарячих» точках планети. У цьому сенсі його можна назвати знаковим воїном-інтернаціоналістом.

Хотів ходити морями, а став танкістом

Як стверджує східна мудрість, треба постійно йти до свого щастя, тоді воно обов'язково настане. Такого правила дотримувалися всі члени багатодітної сім'ї Лопатюків.

— Мій тато, Павло Корнійович, мав п'ятьох братів і двох сестер, був романтиком і патріотом своєї Вітчизни, — розповідає Леонід Павлович. — Коли почалася Велика Вітчизняна війна, він за прикладом старшого

ДОЛАЮЧИ НЕБЕЗПЕЧНУ ДІЛЯНКУ ДОРОГИ ВОНИ ПОТРАПИЛИ В ЗАСІДКУ ДУШМАНІВ. КУРТКУ, В ЯКУ БУВ ОДЯГНУТИЙ ЛЕОНІД, ПОШМАТУВАЛО КУЛЯМИ, ВІН ЖЕ ВІДБУВСЯ ПОДРЯПИНАМИ

брата пішов на фронт. Дядько загинув на полі бою. А мій батько потрапив у полон. Зміг втекти з концентраційного табору, потрапив до югославських партизанів. Командував загоном народних месників. Потім влився до лав Червоної армії, дійшов з боями до Відня. Там зустрів майбутню дружину і мою матір Ганну Володимирівну Яцкову, з якою познайомився ще під час перебування в полоні. Її, на той час 17-річну дівчину, фашисти вивезли на чужину як «остарбайтера».

Батьки схвалили вибір Леоніда стати курсантом Ленінградського вищого морського училища. Мріяв побачити світ з містка капітана далекого плавання. Та за сімейними обставинами був змушений покинути навчання і повернутися додому на Хмельниччину. Того ж року його призвали на строкову військову службу. Продовжив її вже на надстроковій. З неї направили служити до Сирії.

Пригадуючи ті дні, Леонід Лопатюк розповідає: «Там став майже справжнім сирійцем. Носив відповідну уніформу, обличчя засмагло. Служили ми за сорок кілометрів від Дамаска. Нас там було вісім військових радників — офіцерів та прапорщиків і 12 солдатів строкової служби, які носили цивільний одяг».

Це була перша «гаряча точка» в службі прапорщика Лопатюка. Довелося побувати під вогнем ворожої авіації. Та за будь-яких умов зразково обслуговував танки, оволодівати якими вчили місцевих військовослужбовців радянські радники. Перебування в цій неспокійній країні завершилося для прапорщика без хвороб і поранень.

Далі була служба на Чернігівщині в навчальному танковому полку. Вже через вісім місяців Лопатюк опинився на півночі Ємену. Знову довелося готувати Т-54 для ведення бойових дій. Двадцять два місяці перебування в цій країні пройшли відносно спокійно: прапорщик Лопатюк повернувся додому знову без

ВДЯЧНІ БАТЬКИ ВРЯТОВАНИХ ІТАЛІЙСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ НАМАГАЛИСЯ ВРУЧИТИ ЛЕОНІДУ ЛОПАТЮКУ ДОКУМЕНТИ НА МАЄТОК БІЛЯ НЕАПОЛЯ. АЛЕ ВІН ВІДМОВИВСЯ…

поранень, тілесних ушкоджень і тропічних хвороб.

Навесні 1978 року наш «знаковий» прапорщик знову повернувся до Африки. Цього разу він був радником з обслуговування радянської бойової техніки в Мозамбіку. Напередодні відрядження Леонід Лопатюк із відзнакою екстерном закінчив Омське вище танкове інженерне училище.

— На озброєнні війська цієї африканської країни були радянські танки Т-34, тягачі на їх базі та Т-54, — розповів ветеран. — За рік я повернувся в Україну, отримав квартиру в Дарницькому районі Києва. Працював на військовому заводі з ремонту бойової техніки. Згодом — служба в Анголі, а потім і в Афганістані.

Там він служив старшим техніком розвідроти мотострілецького полку. Його безпосереднім командиром був Герой Радянського Союзу старший лейтенант Федір Пугачов. Прапорщик Лопатюк товаришував з усіма розвідниками, а особливо із старшиною розвідроти прапорщиком Юрієм Сидоровим, корінним луганчанином.

Одного разу, поспішаючи на день народження до свого бойового друга Юрія Сидорова, Леонід Лопатюк сподівався подолати небезпечну ділянку дороги на вантажному автомобілі. Але вони потрапили в засідку душманів. Куртку, в яку був одягнутий Леонід, пошматувало кулями, він же відбувся подряпинами. Відстрілюючись, він з водієм дісталися до наших військовиx. На день народження до свого друга Леонід так і не потрапив. Але й дотепер підтримує дружні стосунки з Юрієм Сидоровим, який тепер є заступником голови Спілки ветеранів Афганістану Луганської області.

Маєток біля Неаполя...

Якось під час проведення розвідувальної операції у поле зору групи бійців на чолі з Леонідом Лопатюком потрапила трійця підозрілих осіб, яка вела фотографування і відеозйомки місцевості. Пригадуючи подробиці того епізоду, він розповів:

— Звісно, ми мали передати затриманих нашим

ЗА ВІДНОВЛЕННЯ БОЄЗДАТНОСТІ БОЙОВИХ МАШИН ПІХОТИ ЛЕОНІД ЛОПАТЮК ОТРИМАВ ПОДЯКУ ВІД КОМАНДИРА ДИВІЗІЇ ПОЛКОВНИКА БОРИСА ГРОМОВА, ЯКИЙ ПІЗНІШЕ ОЧОЛИВ 40-ВУ АРМІЮ

контррозвідникам. Але порадившись з бійцями, відпустили їх. Дали флягу з водою та сухий пайок, бо в затриманих не виявили зброї. Вони були лише журналістами. А через декілька років я зустрівся з ними. Після навчання в Римі вони проходили практику в Київському державному університеті імені Тараса Шевченка. Ті італійські журналісти організували мені поїздку до столиці Італії. Вдячні батьки намагалися вручити мені документи на маєток біля Неаполя. Але я відмовився…

Подяка від Бориса Громова

Наступне місце служби в Афганістані — батальйон з ремонту бронетехніки. Виявилося, що до підрозділу прибула партія пошкоджених у бою бойових машин піхоти. Більшість із них повернули до строю Леонід Лопатюк та його команда ремонтників. Працювали і вдень, і вночі. Боєздатність бойових машин була відновлена. За це він отримав подяку командира дивізії полковника Бориса Громова, який пізніше очолив 40-ву окрему армію.

Володимир НОВІКОВ,
учасник бойових дій в Афганістані

●ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

ВОНИ ЗАГИНУЛИ

«…Присягаю Українському народові завжди бути йому вірним і відданим, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканність, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок…» — ці рядки з Військової присяги урочисто зачитує кожен, хто обрав у своєму житті непростий шлях служіння Батьківщині. Військовослужбовці, які загинули під час виконання бойового завдання на Сході України, сповна виконали свій військовий обов'язок і віддали в ім'я Вітчизни найцінніше, що є в людини, своє життя.

Військово-транспортним літаком Повітряних Сил ЗС України до Львова доправили тіла двох бійців 24-ї окремої механізованої бригади ОК «Північ»

Рясно, як ніколи, достигли вишні біля будинку, де живе мати командира розвідувальної роти штабного батальйону 24-ї окремої механізованої бригади ОК «Північ» капітана Степана Воробця. Налились ягоди темним рубіновим кольором, як та кров, що пролив офіцер на донецьку землю. Загинув Степан, потрапивши в засідку, поблизу містечка Ямпіль. Довго в страшну звістку про загибель не могли повірити ні друзі, ні знайомі, а головне — мати та дружина і двоє малих синів Денис та Андрійко.

Мрія стати військовим розвідником була в Степана з дитинства. Саме тому після восьмого класу він вступив до Прикарпатського військово-спортивного ліцею, де став відмінником у навчанні. Після закінчення ліцею спробував скласти іспити на факультет військової розвідки до Одеського інституту сухопутних військ. Але не вийшло, тому Степану довелося вдовольнитися лише артилерійською розвідкою, аби потім кілька разів кожного навчального року писати клопотання про переведення до омріяного розвідфакультету. І він досяг свого!

Капітан Степан ВОРОБЕЦЬ

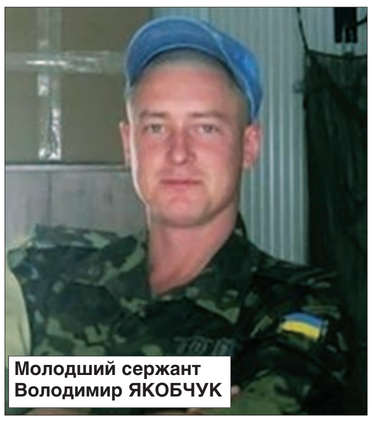
Після випуску, лейтенанта Степана Воробця, як одного з кращих офіцерів, скерували на навчання до Сполучених Штатів Америки. Звідти він повернувся з багажем грунтовних знань, які втілив у підготовці свого підрозділу. Офіцер подавав великі надії, які, на жаль, не судилося втілитись у життя. Тепер батьківська справа в руках двох його маленьких синів.

Поховали капітана Степана Воробця в його рідному прикарпатському місті Коломия на міському цвинтарі всім містом. З самого ранку до багатоповерхівки, де живе мама Степана, почали приходити люди, приносити квіти й вінки з сумними надписами на стрічках, а найстрашніші з них — «Любому синові від мами» та «Чоловікові та татові від дружини та синів».

Стоячи над могилою сина, до всіх присутніх звернулась мама Степана, Галина Степанівна:

— Шановна громадо, завдяки вам я назбирала кошти, щоб купити бронежилет та каску, спеціальні прилади, які могли б захистити мого сина в бою, — сказала вона. — Та я не встигла передати йому все це. Не встигла захистити свою дитину. Спорядження зараз у мене вдома, воно нове. І я прошу дозволу у вас, громадо, передати все те, що куплене і за ваші кошти теж, нашим хлопчикам, які воюють на Сході. Можливо, це дозволить якійсь матері не втратити свою дитину. Нехай ця війна швидше закінчиться! Нехай наші діти повернуться живими до своїх домівок! І нехай більше наші жінки не плачуть за своїми рідними!..

В Іваничівському районі, що на Волині, 21–22 червня були оголошені днями скорботи. Рідні, близькі та друзі прощалися із мешканцем села Литовеж, військовослужбовцем 80-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ молодшим сержантом Володимиром Якобчуком. Він загинув під час проведення заходів антитерористичної операції у районі

Молодший сержант Володимир ЯКОБЧУК

●ЖЕРТОВНА ВІДДАНІСТЬ

ЖИТТЯ, ПОХОВАНЕ В БРОНІ

Свій день народження солдат-розвідник 3-го механізованого батальйону Віталій Ліщук зустрів на донецькій землі… за тиждень до смерті. Йому виповнилось лише 28. Назавжди 28…

Віталій Ліщук загинув під Волновахою. Він — один з чотирьох солдатів, які згоріли в підірваній сепаратистами бойовій машині піхоти.

Під час мобілізації в 51-шу окрему механізовану бригаду, що дислокується у Володимирі-Волинському, з його села в той день забрали 11 хлопців. Віталія Ліщука в списках не було. До лав Збройних Сил України він пішов за власним бажанням. Згодом на рівненському полігоні всіх земляків розподілили в різні військові частини.

— Пізно увечері 8 квітня до Віталія прийшов товариш і каже, що сільська рада шукає добровольців захищати територію України на Сході. Брат без вагань сказав: «Піду», — плаче сестра Віталія Наталя. — А повернувся він додому в цинковій труні.

Віталій Ліщук родом із села Зоря, що у Володимирі-Волинському районі. Кілька років тому помер його батько. Крім нього, в родині було ще три доньки, які після заміжжя переїхали в інші села. А Віталій залишився в рідному — жив разом з матір'ю в старенькій хаті. На життя заробляв у фермерському господарстві, а в останні роки працював у приватного підприємця. Односельчани кажуть, що у Віталія були «золоті руки», він некористливим був, безвідмовним… А ще він був надійним другом, люблячим сином і братом.

Найстарша сестра Ірина згадує, що незадовго до мобілізації на іменинах племінників Віталій був дуже веселий, жартував, обіймав усіх, фотографувався з сім'єю. Тоді хлопець сказав: «Сестрички мої, будете ви ще за мною плакати». Нині Ірина згадує ці слова, знаходячи в них сумний підтекст. А згодом обдзвонив Іру, Ліду, Наталю і дуже просив сестер приїхати 3-го травня до мами в Зорю. Тоді військове керівництво надало йому одноденну відпустку. Ірина з сумом переповідає: не приїхали, бо менше тижня тому були в селі на проводах. Віталій наче відчував, що востаннє бачиться з матір'ю, востаннє вона перехрестить його в дорогу. Тепер сестри плачуть, адже не відгукнулися на його заклик і не побачились, як виявилося, востаннє.

Віталій був з тих чоловіків, які не нарікають на долю, не жаліються і не просять забрати їх додому. Навпаки він не зізнавався матері, що знаходиться під Донецьком, казав, що досі на полігоні в Рівному, аби заспокоїти її. Ще 21 травня вдень мама телефонувала до нього. Син лише пожалівся, що в мобільному розряджається батарея, а підзарядити ніде, бо стоять у полі. Це були останні його слова…

— Це була золота дитина, — мовить крізь сльози перша вчителька Віталія Раїса Томчук, — спокійний, врівноважений, скромний. І хоч не вчився на «відмінно» та клопоту з ним у школі ніколи не було. Шкода, дуже шкода, що втратили таку людину.

Звістка про трагедію у Волновасі миттю облетіла село. Матір Віталія Ліщука телефонувала сину, але той не відповідав… Сподівалися, що в нього просто телефон розрядився, як і попереджав. Проте наступного дня до оселі Ліщуків приїхали з військкомату і сказали, що Віталій зник безвісти. А пізніше, не сміючи підняти очей, повідомили, що одним із чотирьох згорілих у підбитому БМП солдатів був Віталій…

…Хлопця ідентифікували за залишками форми. У вогні також частково вцілів його військовий квиток.

Віталія поховали з військовими почестями в рідному селі. Всі витрати на похорон взяли на себе районна рада та небайдужі до горя родини люди. Військовий комісар Волинського обласного комісаріату Олег Галак запевнив, що держава не залишить родину загиблого солдата на самоті з непоправним горем.

Підготувала Наталія ТКАЧУК, «Народна армія»

ЗА УКРАЇНУ

міста Щастя під Луганськом. Там же загинув і боєць добровольчого 24-го батальйону територіальної оборони «Айдар» Рустам Хамраєв з Луцька.

— Ми в скорботі за земляком, який віддав своє життя, відстоюючи незалежність та цілісність Української держави. Разом з його рідними та близькими оплакуємо втрату та молимося за упокій його душі. Співчуваємо рідним та близьким. Схиляємо голови перед його світлою пам'яттю. Герої не вмирають! — зазначив голова Іваничівської районної державної адміністрації Андрій Бадзюнь.

Володимир Якобчук, якому в березні виповнилося 27 років, проходив строкову службу у Львові, в одному з десантних підрозділів. У 2010 році перейшов на військову службу за контрактом. Молодший сержант Якобчук був відмінником з бойової підготовки, одним із кращих бійців у підрозділі. Брав участь у миротворчій місії під егідою ООН на Африканському континенті. Вдома залишились без батька двоє синів, горем вбита дружина Антоніна та батьки Володимира.

Ховали героя-десантника всім селом. Керівництво органів місцевої влади запевнило, що надасть максимальну допомогу родині полеглого захисника України.

Крім професіонала-десантника, волинська земля втратила ще двох танкістів. У складі екіпажу танка Т-64Б, який 18 червня підбили терористи біля села Станиця на Луганщині, були: командир танка молодший сержант Володимир Крохмаль (1987 року народження) з села П'ятидні Володимир-Волинського району та механік-водій солдат Іван Ващеня (1975 року народження) з села Туричани Турійського району. Обидва військовослужбовці проходили службу у танковому підрозділі 51-ї окремої механізованої бригади і були передані іншій військовій частині для виконання завдань антитерористичної операції.

Очевидці кажуть, що екіпаж підірвав себе сам, аби не потрапити в полон ворога й не віддати танк на озброєння терористів. Деталі обставин загибелі танкістів з'ясовує слідча комісія. Відкрито кримінальне провадження.

На Львівщині відбулися похорони одразу у двох населених пунктах області — у районному містечку Сокаль та в селі Семерівка Яворівського району.

Військово-транспортним літаком Повітряних Сил ЗС України до Львова доправили тіла двох бійців 24-ї окремої механізованої бригади ОК «Північ», які загинули у боях під населеним пунктом Ямпіль, що на Донеччині. Це старший розвідник розвідувальної роти штабного батальйону старший солдат Юрій Прихід та розвідник цієї ж роти солдат Віктор Сивак. Обидва солдати проходили військову службу за контрактом і були професійними бійцями. Як розповів один із бойових товаришів, який супроводжував тіла героїв, підрозділ під час виконання завдань командування раптово натрапив на групу терористів. Загиблі перебували на броні БТРа і під час бою отримали поранення, не сумісні із життям.

Старший солдат Юрій ПРИХІД

Із героєм-розвідником напередодні попрощалася вся Яворівщина — на шляху слідування зі Львова до Семерівки люди у всіх населених пунктах вишиковувалися уздовж траси живим ланцюгом із запаленими лампадками у руках, щоб віддати останню шану 21-річному Юрію Приходу.

У важку хвилину підтримати родину солдата Віктора Сивака зібралася чисельна громада майже 20-тисячного районного містечка Сокаль. Разом із ними віддати військові почесті прибув почесний ескорт та військовий оркестр Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, представник ОК «Північ» полковник Володимир Щур, особовий склад Сокальсько-Червоноградського об'єднаного районного військового комісаріату на чолі із військовим комісаром підполковником Миколою Лисаком, товариші по службі.

Під час прощального мітингу звучало чимало слів підтримки батькам юнака — Олександру Васильовичу та Мар'яні Миколаївні. Зокрема, виконувач обов'язків заступника командира бригади по роботі з особовим складом майор Ігор Циганко зазначив, що Віктор був справжнім патріотом і добрим бійцем.

— Є люди, які живуть дев'яносто років і вважають це Божою милістю. А можна прожити таке коротке життя, як Віктор, і завершити його Людиною, — говорили на похороні промовці.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ, Вадим БАКАЙ, Віталій ІВАНОВ, Тарас ГРЕНЬ,
Львів

ВИНЯТКОВА МУЖНІСТЬ

«ЛЬОТЧИКИ НАЗАВЖДИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ БОРОЗНИТИ НЕБЕСНІ ПРОСТОРИ»

«Я навчу тебе всього, що знаю сам. А тоді піду...», — казав він мені, — згадує розмову зі своїм наставником командир авіаційного загону ескадрильї «Блакитна стежа» майор Володимир Ребриков. — Костянтин був справжнім профі не лише як льотчик. За порадою до нього зверталися і штурман, і борт-технік, й механік з радистом. Навіть інженерно-авіаційний склад не втрачав нагоди поцікавитись думкою справжнього аса.

6 червня о 18.12 літак-розвідник Ан-30, екіпаж якого здійснював аерофотозйомку в районі бойових дій біля Слов'янська, був збитий терористами з новітнього переносного зенітно-ракетного комплексу.

Полум'я з двигуна перекинулося на праве крило 20-тонної машини. Тоді командир ескадрильї «Блакитна стежа» підполковник Костянтин Могилко, який знаходився за штурвалом, прийняв рішення будь-якою ціною врятувати екіпаж. Навіть після того, як літак втратив керованість, пілоту вдалося втримати його в горизонтальному польоті ще дві з половиною хвилини. Цього було достатньо, щоб троє з восьми членів екіпажу встигли залишити борт приреченого залізного птаха.

Коли полум'я майже «з'їло» палаюче праве крило, а літак каменем зірвався вниз, навіть у ті останні секунди командир ескадрильї робив усе можливе, аби відвести машину подалі від житлових кварталів.

— За виняткову мужність і героїзм, незламність духу у боротьбі за незалежну Українську державу, вірність військовій присязі Указом Президента України звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» присвоєно підполковнику Костянтину Могилку (посмертно), — зачитав під час церемонії прощання з героєм командир частини полковник Дмитро Філатов. — Льотчики не вмирають, вони назавжди залишаються борознити небесні простори.

Ірина ПРИЛІПКО,
«Народна армія»

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

Під вигуки «Герої не вмирають!», «Слава Україні!» у Чернівцях прощалися з солдатами, які загинули в бою під час антитерористичної операції під селищем Щастя, що на Луганщині. Це — старший лейтенант Владислав Файфура, молодший сержант Ігор Крисоватий, старший солдат Віктор Піцул, солдати Максим Доник, Юрій Мізунський, Віктор Мігован, Ілля Валявський та Ілля Леонтій.

Прощання з героями відбулося на плацу військової частини, в якій вони служили. Тисячі чернівчан прийшли востаннє вклонитись захисникам Вітчизни, принесли квіти і вінки. Люди кажуть, що кожну звістку про загибель наших захисників сприймають, як особисту трагедію. А хлопцям з Буковини було ледь за двадцять...

З військовими почестями п'ятьох чернівецьких військових поховали на Центральному кладовищі міста. Ще одного з героїв поховали в Садгірському районі міста, а двох — у Сторожинецькому районі Чернівецької області.

Міська рада обіцяє надати допомогу родинам загиблих та закликає небайдужих чернівчан долучитися до збору коштів.

Трагічна звістка про загиблих у ході АТО на Сході України земляків сколихнула весь Ужгород. Днями тут відбулося прощання із контрактниками гірсько-піхотного батальйону — 22-річним командиром бойової машини молодшим сержантом Олександром Попадинцем, 23-річним механіком-водієм солдатом Сергієм Мартином та 20-річним механіком-водієм солдатом Михайлом Кулеєю. Вони загинули під час бойових зіткнень неподалік Луганська, ціною власного життя рятуючи бойових побратимів.

Провести військових в останню путь зібралася численна ужгородська громада. Приїздили навіть із віддалених гірських районів області. Віддати шану героям прибули й консули сусідніх країн.

Після тригодинної церемонії прощання люди пройшли центром міста до Пагорба Слави, де спочиватимуть вічним сном Олександр та Сергій. Третього загиблого — солдата Михайла Кулю — поховали на рідній Перечинщині.

Ці втрати — біль та сльози всієї України. Світла пам'ять про героїв завжди житиме в наших серцях!

Житомирщина попрощалася з двома крилатими піхотинцями 95-ї окремої аеромобільної бригади, які загинули у бою з агресором під Красним Лиманом на Донеччині.

У клубі 95-ї оаембр рідні, друзі, однополчани та просто небайдужі люди попрощалися з командиром розвідроти капітаном Олексієм Крементарем. Він — кримчанин, родом із Сімферополя, однак останні 9 років служив у 95-й бригаді. На Схід країни разом із бойовими побратимами вирушив ще в березні.

Поховали воїна-десантника на Смолянському військовому кладовищі в Житомирі.

А в цей же час у селі Левків Житомирського району провели в останню путь старшого солдата військової служби за контрактом Олексія Шевченка. Він загинув разом зі своїм командиром. Військовослужбовцю було 25 років.

У батьків Олексія залишився молодший син Ярослав, котрий проходить службу в лавах Збройних Сил України. Брати разом служили у спеціальному підрозділі «Беркут», поки їх не змусили воювати проти свого народу в Києві на Майдані. Вони відмовилися і вимушені були полишити службу.

Вічна пам'ять та слава Героям!

У містах Дніпродзержинськ та Новомосковськ, що на Дніпропетровщині, в останню путь провели військовослужбовців 25-ї окремої повітряно-десантної бригади. Загиблі герої — Віталій Мосипана, Андрій Литвиненко та Юрій Голополосов — віддали своє життя за Батьківщину під час бою поблизу міста Червоний Лиман на Донеччині.

Попрощатися з військовими прийшли рідні та близькі загиблих, їхні бойові товариші, представники обласної та міської влади, громадські діячі, сотні мешканців області. Поховали героїв з усіма військовими почестями під залпи зі стрілецької зброї.

Запоріжжя попрощалося зі своїм героєм — солдатом Андрієм Кравченком, який загинув при виконанні бойового завдання поблизу райцентру Добропілля. Армійська колона, де був солдат Кравченко, потрапила в засідку терористів.

В останню путь Андрія прийшли провести рідні та друзі, бойові побратими, керівництво області та міста, представники громадськості та духівництва, а також мешканці обласного центру.

— Якщо раніше поняття «захисник Вітчизни» для нас було абстрактним, то тепер наші хлопці йдуть і захищають свою Батьківщину. Ми зробимо все, щоб їхній подвиг не був забутий, та надамо допомогу сім'ям загиблих військових з житлом і матеріально, — зазначив у прощальному слові очільник Запорізької області Валерій Баранов.

Під звуки військового салюту та вигуки «Герої не вмирають!» Андрія Кравченка поховали на місцевому кладовищі.

НИЗЬКИЙ ВАМ УКЛІН, ЗАХИСНИКИ ВІТЧИЗНИ, І ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

Народна армія
23–27 червня 2014 року

●СЕКРЕТИ УСПІХУ

«МОЇ ДУША І СЕРЦЕ НАЛЕЖАТЬ УКРАЇНІ!»

КАТЕРИНА БУЖИНСЬКА:
«Я НАРОДИЛАСЯ В НОРИЛЬСЬКУ (РОСІЯ), АЛЕ МОЯ БАТЬКІВЩИНА — УКРАЇНА. Я ВИРОСЛА І ПОЧАЛА СВІЙ ТВОРЧИЙ ШЛЯХ У М. ЧЕРНІВЦІ. ДУША І СЕРЦЕ НАЛЕЖАТЬ САМЕ ЦІЙ КРАЇНІ. НА КОНКУРСАХ ТА МІЖНАРОДНИХ ФЕСТИВАЛЯХ Я ПРЕДСТАВЛЯЛА І ПРОСЛАВЛЯЛА САМЕ УКРАЇНУ. Я СПІВАЮ П'ЯТЬМА МОВАМИ, НА МОЇХ КОНЦЕРТАХ МОЖНА ПОЧУТИ ПІСНІ ЯК УКРАЇНСЬКОЮ, ТАК І РОСІЙСЬКОЮ МОВАМИ. Я ПРОТИ ВІЙНИ. Я ХОЧУ, ЩОБ МОЯ СІМ'Я ЖИЛА В МИРНІЙ КРАЇНІ. Я ХОЧУ, ЩОБ МОЯ ДОНЬКА І ВСІ ДІТИ КРАЇНИ ЧУЛИ СПІВ ПТАХІВ, А НЕ ПОСТРІЛИ. Я ЗА МИР! Я ЗА ЄДИНУ КРАЇНУ!»

Заслужена артистка України, лауреат багатьох конкурсів та фестивалів, володарка нагород «Відкриття року» та «Гордість української пісні», ордену Святого Станіслава та звання «Жінка ІІІ тисячоліття». Не всі можуть похвалитися такими здобутками, а ось українська співачка Катерина Бужинська ніколи не зупиняється на досягнутому. Вона займається улюбленою справою та завжди йде вперед.

Нещодавно Катерина вийшла заміж. Обранцем артистки став болгарин Дмитро Стойчев. Їх познайомив спільний друг на одній із вечірок. Тепер Катя невимовно щаслива, натхненна та з подвійною енергією працює над новим альбомом.

Життєві пріоритети, складність вибору між творчою діяльністю та особистим життям і здійснення потаємних мрій стали темою розмови журналіста «Народної армії» та Каті Бужинської.

— У вашому житті відбулася знаменна подія: у квітні ви вийшли заміж. Як пройшли перші місяці життя нового подружжя?

— У нас із Дімою нещодавно закінчилася весільна подорож. І зараз ми цінуємо будь-яку хвилину, проведену разом. Нарешті я знайшла свою половинку. Ми дуже схожі: спільні погляди на життя, звички. Мене надихає те, що ми завжди разом. Я постійно відчуваю його підтримку та турботу. Адже Діма не залишає мене ні на хвилину, навіть коли я на гастролях, він поруч і дбає про мене. Це справжнє жіноче щастя.

— Тепер ви фактично проживаєте у двох країнах — Україні та Болгарії. Які складнощі у вас траплялись через це?

— Насправді жодних складнощів не виникло. Зараз ми живемо на Батьківщині Дмитра — в Болгарії. Але коли у мене є концерти, заплановані зйомки, я прилітаю в Україну, працюю. Потім повертаюся знову до Болгарії, де проживаю тепер.

— До речі, чи знайшли спільну мову ваша дочка та Дмитро?

— Оленка (дочка Катерини від попереднього шлюбу — Авт.) поки що живе в Україні з моєю мамою. Але незабаром ми будемо жити усі разом. Зараз готуємо документи для переїзду. Оленка та Дмитро гарно потоваришували. Він її називає «моя донька». Мені це дуже приємно. Я хвилювалася, як пройде їх перша зустріч, як Олена буде сприймати його. Адже діти все відчувають і дуже гостро реагують на зміни у житті. Але мої хвилювання виявилися марними.

— Зараз є популярним серед зірок, щоб діти йшли творчим шляхом батьків. Оленці лише 7 років. Вона вже говорила, що хоче співати як мама?

●**ВІЗИТКА СПІВРОЗМОВНИКА**

БУЖИНСЬКА *Катерина Володимирівна*
Дата народження: *13 серпня 1979 року*
Місце народження: *м. Норильськ, потім родина переїхала у м. Чернівці*
Освіта: *Київський інститут музики ім. Р. М. Глієра*
Творча діяльність: *Заслужена артистка України. В активі 8 альбомів, 19 кліпів. Володарка гран-прі 5 міжнародних конкурсів і більше 25 міжнародних премій.*
Життєвий девіз: *«Удача супроводжує сміливих»*
Захоплення: *кінний спорт, теніс, подорожі*
Улюблена музика: *італійські пісні співачки Міни. Її пісні слухає та співає з дитинства*

— Особливого хисту в неї немає. Оленка співає, але як усі діти. До речі, вона і не хоче бути співачкою. Донька дуже любить тварин. У нас вдома цілісінький зоопарк: пес, коти, папуги, їжачки. Оленка, мабуть, буде ветеринаром. Одного разу захворів наш пес. Я власноруч робила уколи, а Оленка весь час намагалася допомогти мені в лікуванні. Я вважаю, що в неї буде благородна професія.

— Ви активно підтримуєте Україну в ситуації, що склалася. Хоча ви, власне, народилися в Росії, а зараз живете переважно в Болгарії. Скажіть, будь ласка, що для вас означає «любов до Батьківщини»?

— Так сталося, що я народилася в Норильську, в Росії. Просто батько був там у відрядженні, а мама вирішила поїхати до нього. Як потім розповіла мені, вона дуже хотіла побачити північне сяйво. А коли мені було 3 роки, батьки повернулися до Чернівців. Саме тут розпочався мій творчий шлях.

Як співачка, я завжди представляла Україну на конкурсах та фестивалях. Моя любов виражається в моїх піснях. Я намагаюся підтримувати патріотичний дух в українців, виконуючи останнім часом, як на мене, актуальні пісні на сьогодні: «Україна — це ми», «Як у нас на Україні» та інші. Нещодавно в моєму репертуарі з'явилася нова пісня «Люблю я Україну». Дякую авторам за ці твори! Вони відображають справжню любов українського народу до свого краю.

— Розкажіть про ваш новий альбом. Чого очікувати слухачам у цій роботі?

— Новий альбом під назвою «Нежный, родной» я присвятила своєму коханому чоловіку. Над альбомом працювала ціла команда, і кожному з них я вдячна за отриманий результат. Знаєте, усі мої альбоми, як мої діти. Тому я із трепетом ставлюся до їх виходу, хочу, щоб пісні сподобалися людям, щоб вони їх надихали, як надихають і мене.

— Ваша творчість, ваші пісні для багатьох людей стали важливим доповненням до звичайного життя. А як починався ваш творчий шлях? Про що мріяли у дитинстві?

— З дитинства я мріяла бути співачкою. Маленькою, я добре розуміла, що не прокинуся одного ранку відомою на всю країну. Кожного дня я займалася музикою, відточувала майстерність роботи з мікрофоном, ходила на уроки з вокалу. Я наполегливо йшла до своєї мрії. Як кажуть, крізь терни до зірок. Я брала участь у безлічі вокальних конкурсів та фестивалів, повільно, але впевнено досягала своєї мети. Тому я вірю, що в кожної людини мають бути мрії. Але щоб вони здійснились, потрібно щодня багато працювати.

— У вас є своєрідний «секрет» досягнення поставлених цілей?

— Просто я добре усвідомлюю, що потрібно зробити для мого подальшого розвитку, для розвитку колективу та творчості. Знаю, що потрібно моїй сім'ї на сьогодні. Я вважаю, що кожного дня потрібно ставити перед собою певні завдання. Адже дуже важливо розуміти, чого ти прагнеш і постійно розвиватися. Досконалість не має меж. Не можна зупинятися. Завжди потрібно рухатися вперед.

— Ви дуже вольова жінка. Постійно багато працюєте. Чи є рішення, серед прийнятих вами у житті, які вважаєте найбільш правильними?

— Я щодня приймаю вагомі рішення, як у житті, так і в творчій діяльності. Я не лише співачка, а й керівник великого колективу. Тому доводиться вирішувати як творчі, так і адміністративні та організаційні питання. Багато моїх рішень впливає на певні дії, тому я не можу собі дозволити приймати рішення спонтанно. Насамперед добре все обмірковую.

— Останні кілька місяців в Україні відбувається багато подій. Як ви підтримуєте боротьбу українського народу? Що для вас є найважливішим зараз у житті?

— Для мене завжди найважливішим є моя сім'я, моя дитина. Родина — це найцінніше, що може бути в житті кожної людини. Адже саме з родини починається суспільство, починається Україна.

Я підтримую багато проектів, заходів, але не вважаю за потрібне багато говорити про це, бо не прагну на цьому піаритися. Про мої переконання можуть знати лише близькі мені люди. Мій чоловік, хоча і не громадянин України, але також дуже переймається щодо ситуації в нашій країні.

— Що нового ви готуєте для своїх слухачів? Які плани на майбутнє?

— Для своїх прихильників готую до випуску два нових альбоми. Обов'язково в цьому році зроблю фан-зустріч з моїми шанувальниками. Вони в мене найкращі!

— Що ви хочете побажати читачам «Народної армії»?

— Насамперед, я хочу побажати здоров'я всім українцям. Я вірю, що всі ваші мрії обов'язково здійсняться! Добра та миру нам усім!

Бесіду вела Марина ХЛІБКО, «Народна армія»

БОКС

ЧЕМПІОНСЬКИЙ БІЙ ВАСИЛЯ ЛОМАЧЕНКА

В американському місті Карсон (штат Каліфорнія) Василь Ломаченко завоював титул чемпіона світу за версією WBO в напівлегкій вазі. Українець переміг американського боксера Гері Расселла за рішенням більшості суддів.

Ломаченко відмінно провів бій, значною проблемою для Расселла були важкі удари по корпусу, які завдавав українець.

Натомість, незважаючи на дуже високу швидкість, удари Расселла не відзначались точністю — тут далася взнаки перевага Ломаченка в таймінгу. Найкращими раундами для українського боксера у цьому бою стали восьмий та дванадцятий, у яких він добряче потріпав свого опонента.

Наприкінці двобою один із суддів «виставив» нічию (хоча перевага Ломаченка була очевидною), а двоє інших віддали перемогу українцеві з рахунком 116:112, що повністю відображало хід бою, пише boxingnews.com.ua.

До речі, завоювавши чемпіонський пояс всього лише в третьому поєдинку на професійному рингу, Василь Ломаченко повторив рекорд професійного боксу. В активі українця вже є титули чемпіона літніх Олімпійських ігор у Пекіні та Лондоні, чемпіона світу 2009 та 2011 років.

Гері Расселл не зміг нічого протиставити влучним ударам Василя Ломаченка

Суперник Василя Ломаченка, — американець боксер Гері Расселл-молодший, — заявив, що судді справедливо присудили йому поразку в поєдинку з Василем Ломаченком.

— Це було справедливе рішення. Мене розчарувала поразка, але ми воїни і повернемося до відправної точки. Він дуже добре ухилявся, ми намагалися зближуватися з джебом, але він успішно рухався. Я маю зняти перед ним капелюх. Я повинен йти вперед. Не думав, що він буде кращим за мене. Ми не виконали план на бій. Ми збиралися скорочувати дистанцію між другим і третім джебом, але підібратися до нього було не так просто, як я думав, — зазначив американський боксер.

— Дякую всім за підтримку, — сказав Ломаченко у післяматчевому інтерв'ю. — Спасибі моїй команді, спасибі вболівальникам. Наразі я діючий рекордсмен і завоював титул чемпіона світу в третьому професійному бою, повторивши рекорд боксера з Таїланду. За винятком деяких моментів, я виконав практично все, що ми планували на цей бій. Також хотілося б віддати належне моєму суперникові Гарі Расселу. Він дуже хороший боксер, — зазначив Ломаченко.

«Спасибі всім жителям України! У цей непростий для всіх нас час, я радий, що дав хоч трохи позитивних хвилин всім українцям!», — написав новоспечений чемпіон світу за версією WBO на своїй сторінці в одній із соціальних мереж.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

ПРОПИСКУ В СУПЕРЛІЗІ ЗБЕРЕЖЕНО

Збірна України посіла шосте місце на командному чемпіонаті Європи з легкої атлетики, що завершився у німецькому Брауншвейгу. Такий результат забезпечив нашій команді збереження прописки в Суперлізі, повідомляє прес-служба Федерації легкої атлетики України. В індивідуальних видах наші атлети тричі здобували перемогу, чотири рази були другими і вибороли третє місце п'ять разів.

Особливо слід відмітити тріумф спортсменки команди майстрів з легкої атлетики Центрального спортивного клубу Збройних Сил України молодшого сержанта Анни Рижикової, яка була найкращою у забігу на 400 м з бар'єрами та разом з Дариною Приступою, Христиною Стуй та Ольгою Земляк перемогла в естафетному забігу 4 по 400 метрів. Переможний титул дівчат підтримав й Андрій Проценко (на знімку), який здобув «золото» в стрибках у висоту.

Слід додати, що участь у Суперлізі беруть 12 команд. За перше місце атлет отримує 12 очок, за друге — 11, третє — 10, за 12-те — 1. У разі відсутності результату, дискваліфікації, фальстарту абощо спортсмен не приносить команді жодного очка.

ФОРМУЛА-1

РОСБЕРГ ТРІУМФУЄ В АВСТРІЇ

На етапі «Формули-1», який відбувся в Австрії, третю перемогу в сезоні здобув німець Ніко Росберг з «Мерседеса». Другим фінішував його партнер по команді британець Льюїс Хемілтон, третім — фін Валттері Боттас з «Вільямса», повідомляє УНН.

На старті бразилець Феліпе Масса з «Вільямса» зміг зберегти лідерство, а от його партнер по команді Боттас пропустив вперед Росберга з «Мерседеса». Але в одному з наступних поворотів фін зміг контратакувати і повернув собі позицію. Відмінний старт вдався Хемілтону, який з дев'ятого місця прорвався на четверте.

З технічними проблемами зіткнувся чотириразовий чемпіон світу німець Себастьян Феттель. Гонщик «Ред Булл» півкола проїхав на першій передачі, але потім його болід несподівано «ожив», і німець продовжив гонку, програючи всьому пелетону коло.

Після перших піт-стопів Масса втратив лідерство, пропустивши вперед не тільки партнера по команді, але й обох пілотів «Мерседеса».

Після других піт-стопів на трасі запанувала звична картина нинішнього сезону: на чолі пелетону знову були Росберг і Хемілтон. Німець випереджав партнера майже на 2 секунди, а той, у свою чергу, «віз» Боттас вже цілих 6. У підсумку гонка так і закінчилася. Росберг ще більше збільшив відрив від Хемілтона в особистому заліку чемпіонату.

Наступний етап пройде у Великобританії з 4 по 6 липня.

МУНДІАЛЬ-2014

ПРОТИСТОЯННЯ СВІТІВ

На чемпіонаті світу з футболу в шести групах визначилися учасники 1/8 фіналу. Вочевидь, у давній спір за футбольну корону між південноамериканськими та європейськими командами можуть втрутитися нові конкуренти — представники Центральної Америки.

У **групі А,** де разом з господарями чемпіонату — бразильцями змагалися збірні Мексики, Хорватії та Камеруну, здавалося, заздалегідь відома команда-лідер. І мало хто міг би подумати, що конкуренцію «пентакампіонам» становитимуть мексиканці. Саме вони на рівних протистояли Бразилії в очному поєдинку, а в інших матчах декласували африканських левів з Камеруну (4–0) та відправили додому хорватів на чолі з «шахтарем» Срною (3–1). Набравши однакову кількість очок з бразильцями, збірна Мексики лише за різницею забитих та пропущених м'ячів поступилася господарям чемпіонату лідерством у групі.

У **групі В,** де головною сенсацією став достроковий виліт збірної Іспанії, перші дві позиції розігрували між собою в очному протистоянні збірні Чилі та Нідерландів. Голландці після невпевненої перемоги над австралійцями досить спокійно розібралися з чилійцями (2–0) і з максимальним результатом посіли першу позицію.

Не виникало ніяких запитань щодо переможця **групи С,** яку впевнено очолила збірна Колумбії. Колумбійці по черзі академічно переграли збірні Греції, Кот-д'Івуару та Японії. А от доля другої путівки до 1/8 фіналу вирішувалася в поєдинку між греками та збірною Кот-д'Івуару. За рахунок голу з пенальті, який в компенсований час реалізував Самарас, виграли греки.

Група D, у якій спочатку ставили на грандів — Англію та Італію, утім делегувала до 1/8 фіналу збірну Коста-Рики (переможець групи) та збірну Уругваю. Представники Старого Світу, так і не показавши більш-менш прийнятної гри, відправилися додому додивлятися мундіаль по телевізору.

У **групі Е** виступали кривдники української збірної — французи. «Гальські півні» без будь-яких проблем здобули собі перше місце, а от на другу путівку до наступної стадії змагань претендували швейцарці та еквадорці. Фортуна була на боці збірної Швейцарії, яка в останньому турі не залишила шансів збірній Гондурасу (3–0). Еквадорці тим часом зіграли «суху» нічию з французами і залишилися за бортом змагань.

У **групі F** з максимальним результатом впевнено виграла збірна Аргентини. Другу путівку здобула збірна Нігерії. Поразка від Аргентини не завадила африканцям з чотирма очками в активі посісти другу сходинку.

На момент виходу номеру друком ще не гралися матчі у групах G та H. Відомо, що лише збірна Бельгії гарантувала собі право продовжити змагання.

Отже, у протистоянні Старого та Нового Світів перевага поки що на боці представників останнього. Адже з 13 команд, які представляли Європу, п'ять (Хорватія, Іспанія, Англія, Італія, Боснія і Герцеговина) вже повернулися додому. До них можуть долучитися Росія, Португалія та, теоретично, Німеччина. З десяти команд, які делегували на чемпіонат світу країни Північної, Південної та Центральної Америки, залишили змагання лише дві (з Гондурасу та Еквадору). Перелік невдах може поповнити збірна США.

Наразі пари 1/8 фіналу виглядають так: Бразилія — Чилі, Колумбія — Уругвай, Франція — Нігерія, Нідерланди — Мексика, Коста-Рика — Греція, Аргентина — Швейцарія.

Матеріали сторінки підготував Андрій ЗАДУБІННИЙ, «Народна армія»

Народна армія
23–27 червня 2014 року

Додаток
до Закону України
"Про засади запобігання
і протидії корупції"
від 7 квітня 2011 року
№ 3206–VI

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру
за 20 13 рік

Розділ І. Загальні відомості

1. Руснак Іван Степанович

(прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків/серія та номер паспорта громадянина України – декларанта)

2. Місце проживання:

(поштовий індекс, область, район, населений пункт, вулиця, номер будинку, корпусу, квартири декларанта)

3. Посада: заступник Міністра Оборони України

4. Члени сім'ї декларанта:

Ступінь зв'язку	Прізвище, ініціали, дата народження	Реєстраційний номер облікової картки платника податків/ серія та номер паспорта громадянина України
дружина	Руснак С. О.	

Розділ ІІ. Відомості про доходи

А. Одержані (нараховані) з усіх джерел в Україні

	Перелік доходів	Сума одержаного (нарахованого) доходу: декларанта	членів сім'ї
5.	Загальна сума сукупного доходу, гривні, у т. ч.:	255543,29 гр	
6	заробітна плата, інші виплати та винагороди, нараховані (виплачені) декларанту відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору (*крім виплат, зазначених у позиціях 7, 8*)	30231,14 гр	
7.	дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту	53712,15 гр	
	Інститут державного управління у сфері цивільного захисту (назва закладу, установи тощо, в яких одержано (нараховано) зазначені у цій позиції доходи)		
8.	авторська винагорода, інші доходи від реалізації майнових прав інтелектуальної власності	—	
9.	дивіденди, проценти	—	
10	матеріальна допомога	—	
11.	дарунки, призи, виграші	—	
12.	допомога по безробіттю	—	
13.	аліменти	—	
14.	спадщина	—	
15.	страхові виплати, страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу	—	
16.	дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна	—	
17	дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності	—	
18.	дохід від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—	
19	дохід від передачі в оренду (строкове володіння та/або користування) майна	—	
20.	інші види доходів (*не зазначені у позиціях 6–19*) пенсія	171 600 гр	

Б. Одержані (нараховані) з джерел за межами України декларантом

	Назва країни	Розмір доходу: в іноземній валюті	перерахованого у гривні
21			

В. Одержані (нараховані) з джерел за межами України членами сім'ї декларанта

	Назва країни	Розмір доходу: в іноземній валюті	перерахованого у гривні
22.			

Розділ ІІІ. Відомості про нерухоме майно

А. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на придбання такого майна або на користування ним

	Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)	Сума витрат (грн) на: придбання у власність	оренду чи на інше право користування
23.	Земельні ділянки		0,06 га		
24	Житлові будинки		224 м²	1977 р	
25	Квартири	—	72,0 м²	отримано від МОУ у 1995 р	
			86,4 м²	2007 р	
26.	Садовий (дачний) будинок	—			
27.	Гаражі	—			
28.	Інше нерухоме майно (парковочне місце)		14,5 м²	2008 р	

Б. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта

	Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)
29	Земельні ділянки		
30.	Житлові будинки		
31.	Квартири		

5

32.	Садовий (дачний) будинок		
33.	Гаражі		
34.	Інше нерухоме майно		

Розділ IV. Відомості про транспортні засоби

А. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на їх придбання (користування)

	Перелік транспортних засобів	Марка/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см)	Рік випуску	Сума витрат (грн) на: придбання у власність	оренду чи на інше право користування
35.	Автомобілі легкові	УАЗ-469	1974 р		
		Тойота -VENZA 2672 куб. см.	2010 р		
36.	Автомобілі вантажні (спеціальні)	—			
37.	Водні засоби	—			
38	Повітряні судна	—			
39	Інші засоби	—			

Б. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта

	Перелік транспортних засобів	Марка/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см)	Рік випуску
40	Автомобілі легкові		
41.	Автомобілі вантажні (спеціальні)		
42	Водні засоби		
43	Повітряні судна		
44	Інші засоби		

Розділ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

А. Вклади у банках, цінні папери та інші активи, що перебувають у власності декларанта, та витрати декларанта на придбання таких активів (грн)

	Перелік	Усього	у тому числі за кордоном
45	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах, у т. ч.:	—	
46.	вкладених у звітному році	—	
47.	Номінальна вартість цінних паперів, у т. ч.:	—	
48.	придбаних у звітному році	—	
49.	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації, у т. ч.:	—	
50.	внесених у звітному році	—	

Б. Вклади у банках, цінні папери та інші активи, що перебувають у власності членів сім'ї декларанта (грн)

	Перелік	Усього	у тому числі за кордоном
51.	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах	—	
52.	Номінальна вартість цінних паперів	—	
53.	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації	—	

Розділ VI. Відомості про фінансові зобов'язання

А. Фінансові зобов'язання декларанта та інші його витрати (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	у тому числі за кордоном
54.	Добровільне страхування		
55.	Недержавне пенсійне забезпечення		
56.	Утримання зазначеного у розділах III–V майна	83 000,00 гр.	
57.	Погашення основної суми позики (кредиту)		
58.	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)		
59.	Інші не зазначені у розділах III–V витрати (допомога батькам, дітям, рідним дружини)	126000 гр	

Б. Фінансові зобов'язання членів сім'ї декларанта (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	у тому числі за кордоном
60.	Добровільне страхування	—	
61.	Недержавне пенсійне забезпечення		
62.	Утримання зазначеного у розділах III–V майна		
63.	Погашення основної суми позики (кредиту)		
64.	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)		

Засвідчую правильність зазначених у цій Декларації відомостей

(підпис) „21" 04 20 14 р.

Примітка. 1. Декларація заповнюється і подається особами, зазначеними у пункті 1 і підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 4, та особами, зазначеними в абзаці першому частини першої статті 11 Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції". При цьому особами, зазначеними в абзаці першому частини першої статті 11 цього Закону, відомості щодо витрат (вкладів/внесків) у декларації не зазначаються.

2. Декларант заповнює декларацію власноручно чорнильною або кульковою ручкою синього або чорного кольору таким чином, що забезпечує вільне читання внесених відомостей.

3. У позиції 1 у разі, якщо декларантом у звітному році змінено прізвище, ім'я, по батькові, спочатку зазначається нове прізвище, ім'я, по батькові, а у дужках – попереднє прізвище, ім'я, по батькові.

Якщо декларант через свої релігійні переконання відмовився від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомив про це відповідний орган доходів і зборів і має про це відмітку у паспорті громадянина України, – у декларації зазначаються серія та номер паспорта громадянина України.

4. У позиції 2 зазначаються відомості щодо місця проживання із зазначенням адреси житла на кінець звітного року.

У разі якщо назва адміністративно-територіальної одиниці (адреса житла) зазнала у звітному році зміни, що не відображено у паспорті громадянина України – декларанта, – зазначається також назва станом на дату заповнення декларації.

5. У позиції 3 зазначається займана декларантом посада або посада, на яку претендує декларант.

6. У позиції 4 зазначаються відомості відповідно до абзацу десятого частини першої статті 1 Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції".

7. Відомості про довжину транспортного засобу зазначаються лише у позиціях 37, 38, 42 і 43.

8. У разі відсутності окремих відомостей у відповідному полі ставиться прочерк.

9. Відомості щодо фінансових сум заокруглюються до гривні.

10. У полі "перерахованого у гривні" у позиціях 21–22 і полі "у тому числі за кордоном" у позиціях 45–64 зазначаються відомості за офіційним курсом гривні до відповідної іноземної валюти, установленим Національним банком України на день проведення фінансової операції.

11. Поле "сума витрат (грн) на придбання у власність/оренду чи на інше право користування" у позиціях 23–28, 35–39 і поле "усього" у позиціях 46, 48, 50, 56, 59 і 62 заповнюється, якщо разова витрата (вклад/внесок) по кожній із зазначених позицій у звітному році дорівнює або перевищує 80 тис. гривень.

11[1]. У полях "Усього" та "у тому числі за кордоном" у позиціях 45-64 зазначається повне найменування банків, інших фінансових установ, товариств, підприємств, організацій тощо, з якими у декларанта чи членів його сім'ї наявні відповідні відносини.

12. Достовірність внесених до декларації відомостей засвідчується підписом декларанта та зазначенням дати її заповнення.

13. Бланки декларації виготовляються у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

ОГОЛОШЕННЯ

Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України оголошує Всеармійський конкурс «Кращий винахід року».

Прийом конкурсних документів здійснюється з 1 липня до 1 вересня 2014 року.

Конкурсні матеріали надсилати на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, 28, Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

Контактні телефони оргкомітету конкурсу: 271–08–73; 520–12–84.

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця та тимчасово вивільненої посади (на час перебування основного працівника у відпустці по догляду за дитиною):

– спеціаліста 2 категорії відділу бюджетного планування, фінансування та контролю за використанням коштів фінансово-економічного управління;

– спеціаліста 2 категорії відділу розквартирування управління обліку та використання державних фондів.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного спрямування. Стаж роботи на посаді спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. За додатковою інформацією звертатися за телефоном: 242-08-51.

ОГОЛОШЕННЯ

Озброєння Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади:

головного спеціаліста організаційно-планового відділу управління організаційно-планового та експлуатації Центрального бронетанкового управління Збройних Сил України.

Вимоги до кандидата: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років при необхідності, виходячи із виконання структурним підрозділом основних завдань та функцій.

Термін подання документів на конкурсну комісію протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 04119, м. Київ-119, вул. Дегтярівська, 28А, відділ особового складу організаційно-планового управління Озброєння Збройних Сил України.

За довідками звертатися за телефоном: 481-59-00.

***

Служба безпеки України, за адресою: 01601, м. Київ, вул. Володимирська, 33, оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста режимно-секретного сектору Департаменту контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки СБ України. До участі в конкурсі допускаються особи, які мають вищу освіту за напрямами підготовки — військові науки, гуманітарні науки, державне управління, правознавство, захист державної таємниці, ведення діловодства та стаж роботи за фахом на державній службі не менше трьох років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше десяти років.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці буде надана за тел.: 456-28-75.

Термін прийому документів — протягом 30 календарних днів з дня оголошення про проведення конкурсу.

***

Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації державного університету телекомунікацій веде прийом на підготовку військових фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями бакалавра, спеціаліста та магістра.

Рівень акредитації: IV рівень. Ліцензія МОНУ — АЕ №285122 від 18.11.13.

Напрями підготовки та спеціальності:

Комп'ютерні науки: інформаційні управляючі системи та технології спеціального призначення.

Системна інженерія: комплекси, системи та засоби автоматизації управління військами і озброєнням.

Телекомунікації: системи та комплекси військового зв'язку.

Безпека інформаційних і комунікаційних систем: безпека інформації в спеціальних інформаційних системах.

Системи технічного захисту інформації: організація захисту інформації з обмеженим доступом та автоматизація її обробки.

До уваги вступників!

Значно збільшено набір 2014 року. **Терміни подання документів** подовжено до 24.07.2014 року. Спрощено процедуру подання документів (надана можливість оформити особову справу вступника безпосередньо в інституті, без участі військкоматів).

Навчання в інституті здійснюється за рахунок видатків державного бюджету. Під час навчання курсанти отримують щомісячне грошове забезпечення та безкоштовно забезпечуються триразовим харчуванням, обмундируванням та речовим майном, місцем проживання. Термін навчання в інституті зараховується як термін проходження військової служби.

Наша адреса: 01011, м. Київ, вул. Московська, 45/1.

Контактні телефони: тел./факс 280-59-67 — черговий інституту, 256-22-80, 256-23-71 — відбірна комісія ВІТІ ДУТ.

Детальна інформація для абітурієнтів на нашому сайті: http://viti.edu.ua; e-mail: viti@viti.edu.ua

Додаток
до Закону України
"Про засади запобігання
і протидії корупції"
від 7 квітня 2011 року
№ 3206-VI

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру
за 2013 рік

Розділ І. Загальні відомості

1. Кабаненко Ігор Васильович
(прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків/серія та номер паспорта громадянина України – декларанта)

2. Місце проживання:
(поштовий індекс, область, район, населений пункт, вулиця, номер: будинку, корпусу, квартири декларанта)

3. Посада: заступник Міністра оборони України

4. Члени сім'ї декларанта:

Ступінь зв'язку	Прізвище, ініціали, дата народження	Реєстраційний номер облікової картки платника податків/ серія та номер паспорта громадянина України
дружина	Кабаненко У. А.	

Розділ ІІ. Відомості про доходи

А. Одержані (нараховані) з усіх джерел в Україні

	Перелік доходів	Сума одержаного (нарахованого) доходу: декларанта	членів сім'ї
5.	Загальна сума сукупного доходу, гривні, у т. ч.:	509153.64	66282.26
6.	заробітна плата, інші виплати та винагороди, нараховані (виплачені) декларанту відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору *(крім виплат, зазначених у позиціях 7, 8)*	477585.88	59229.23
7.	дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту (назва закладу, установи тощо, в яких одержано (нараховано) зазначені у цій позиції доходи)		
8.	авторська винагорода, інші доходи від реалізації майнових прав інтелектуальної власності		
9.	дивіденди, проценти		
10.	матеріальна допомога	31567.76	7053.03
11.	дарунки, призи, виграші		
12	допомога по безробіттю		
13.	аліменти		
14.	спадщина		
15.	страхові виплати, страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу		
16.	дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна		
17.	дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності		
18	дохід від відчуження цінних паперів та корпоративних прав		
19.	дохід від передачі в оренду (строкове володіння та/або користування) майна		
20.	інші види доходів *(не зазначені у позиціях 6–19)*		

Б. Одержані (нараховані) з джерел за межами України декларантом

	Назва країни	Розмір доходу: в іноземній валюті	перерахованого у гривні
21.			

В. Одержані (нараховані) з джерел за межами України членами сім'ї декларанта

	Назва країни	Розмір доходу: в іноземній валюті	перерахованого у гривні
22.			

Розділ ІІІ. Відомості про нерухоме майно

А. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на придбання такого майна або на користування ним

	Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)	Сума витрат (грн) на: придбання у власність	оренду чи на інше право користування
23.	Земельні ділянки		0,0705 га		
24.	Житлові будинки				
25.	Квартири		43.6		
26.	Садовий (дачний) будинок				
27	Гаражі				
28.	Інше нерухоме майно				

Б. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта

	Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)
29.	Земельні ділянки		
30.	Житлові будинки		
31.	Квартири		
32.	Садовий (дачний) будинок		
33.	Гаражі		
34.	Інше нерухоме майно		

Розділ IV. Відомості про транспортні засоби

А. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на їх придбання (користування)

	Перелік транспортних засобів	Марка/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см)	Рік випуску	Сума витрат (грн) на: придбання у власність	оренду чи на інше право користування
35.	Автомобілі легкові				
36.	Автомобілі вантажні (спеціальні)				
37.	Водні засоби				
38.	Повітряні судна				
39.	Інші засоби				

Б. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта

	Перелік транспортних засобів	Марка/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см)	Рік випуску
40.	Автомобілі легкові		
41.	Автомобілі вантажні (спеціальні)		
42.	Водні засоби		
43.	Повітряні судна		
44.	Інші засоби		

Розділ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

А. Вклади у банках, цінні папери та інші активи, що перебувають у власності декларанта, та витрати декларанта на придбання таких активів (грн)

	Перелік	Усього	у тому числі за кордоном
45.	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах, у т. ч.:		
46.	вкладених у звітному році		
47.	Номінальна вартість цінних паперів, у т. ч.:		
48	придбаних у звітному році		
49.	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації, у т. ч.:		
50.	внесених у звітному році		

Б. Вклади у банках, цінні папери та інші активи, що перебувають у власності членів сім'ї декларанта (грн)

	Перелік	Усього	у тому числі за кордоном
51.	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах		
52.	Номінальна вартість цінних паперів		
53.	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації		

Розділ VI. Відомості про фінансові зобов'язання

А. Фінансові зобов'язання декларанта та інші його витрати (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	у тому числі за кордоном
54.	Добровільне страхування		
55.	Недержавне пенсійне забезпечення		
56.	Утримання зазначеного у розділах III–V майна		
57.	Погашення основної суми позики (кредиту)		
58.	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)		
59.	Інші не зазначені у розділах III–V витрати		

Б. Фінансові зобов'язання членів сім'ї декларанта (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	у тому числі за кордоном
60	Добровільне страхування		
61.	Недержавне пенсійне забезпечення		
62.	Утримання зазначеного у розділах III–V майна		
63.	Погашення основної суми позики (кредиту)		
64.	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)		

Засвідчую правильність зазначених у цій Декларації відомостей

(підпис) "5" березня 2014 р.

Примітка. 1. Декларація заповнюється і подається особами, зазначеними у пункті 1 і підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 4, та особами, зазначеними в абзаці першому частини першої статті 11 Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції". При цьому особами, зазначеними в абзаці першому частини першої статті 11 цього Закону, відомості щодо витрат (вкладів/внесків) у декларації не зазначаються.

2. Декларант заповнює декларацію власноручно чорнильною або кульковою ручкою синього або чорного кольору таким чином, що забезпечує вільне читання внесених відомостей.

3. У позиції 1 у разі, якщо декларантом у звітному році змінено прізвище, ім'я, по батькові, спочатку зазначається нове прізвище, ім'я, по батькові, а у дужках – попереднє прізвище, ім'я, по батькові.

Якщо декларант через свої релігійні переконання відмовився від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомив про це відповідний орган доходів і зборів і має про це відмітку у паспорті громадянина України, – у декларації зазначаються серія та номер паспорта громадянина України.

4. У позиції 2 зазначаються відомості щодо місця проживання із зазначенням адреси житла на кінець звітного року.

У разі якщо назва адміністративно-територіальної одиниці (адреса житла) зазнала у звітному році зміни, що не відображено у паспорті громадянина України – декларанта, – зазначається також назва станом на дату заповнення декларації.

5. У позиції 3 зазначається займана декларантом посада або посада, на яку претендує декларант

6. У позиції 4 зазначаються відомості відповідно до абзацу десятого частини першої статті 1 Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції".

7. Відомості про довжину транспортного засобу зазначаються лише у позиціях 37, 38, 42 і 43.

8. У разі відсутності окремих відомостей у відповідному полі ставиться прочерк.

9. Відомості щодо фінансових сум заокруглюються до гривні.

10. У полі "перерахованого у гривні" у позиціях 21–22 і полі "у тому числі за кордоном" у позиціях 45–64 зазначаються відомості за офіційним курсом гривні до відповідної іноземної валюти, установленим Національним банком України на день проведення фінансової операції.

11. Поле "сума витрат (грн) на придбання у власність/оренду чи на інше право користування" у позиціях 23–28, 35–39 і поле "усього" у позиціях 46, 48, 50, 56, 59 і 62 заповнюється, якщо разова витрата (вклад/внесок) по кожній із зазначених позицій у звітному році дорівнює або перевищує 80 тис. гривень.

11[1]. У полях "Усього" та "у тому числі за кордоном" у позиціях 45-64 зазначається повне найменування банків, інших фінансових установ, товариств, підприємств, організацій тощо, з якими у декларанта чи членів його сім'ї наявні відповідні відносини.

12. Достовірність внесених до декларації відомостей засвідчується підписом декларанта та зазначенням дати її заповнення.

13. Бланки декларації виготовляються у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

{Декларація із змінами, внесеними згідно із Законами № 224-VII від 14.05.2013, № 406-VII від 04.07.2013 }

ОГОЛОШЕННЯ

Оголошується конкурс на заміщення вакантної посади провідного спеціаліста служби захисту інформації Головного командного центру Збройних Сил України.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста.

Стаж роботи за фахом на державній службі не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 2 років.

Прийом документів проводиться протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6.

За довідками звертатися за телефоном: 454-40-93.

***

Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади **заступника начальника центру з наукової роботи — провідного інженера-випробувача**, штатно-посадова категорія «полковник», посадовий оклад 1860-1940 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня та вченого звання з технічних наук, стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 5 років, досвід керівництва науково-дослідним випробувальним управлінням, відділом не менше 3 років, досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 5 років.

Також розглядаються кандидати для заміщення вакантних посад осіб офіцерського складу:

Начальники управлінь, штатно-посадова категорія «полковник», посадовий оклад 1640-1740 грн.

Начальники відділів, штатно-посадова категорія «підполковник», посадовий оклад 1490-1590 грн.

Начальники відділень, штатно-посадова категорія «підполковник», посадовий оклад 1390-1480грн.

Провідні інженери-випробувачі, штатно-посадова категорія «підполковник», посадовий оклад 1380-1460 грн.

Помічники провідного інженера-випробувача, штатно-посадова категорія «майор», посадовий оклад 1020-1075 грн.

Старші інженери-випробувачі, штатно-посадова категорія «майор», посадовий оклад 1180-1250 грн.

Старший парашутист, штатно-посадова категорія «підполковник», посадовий оклад 1380-1460 грн.

Також розглядаються кандидати для заміщення вакантних посад працівників Збройних Сил України:

Провідні наукові співробітники.

Старші наукові співробітники.

Наукові співробітники.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи:

– рапорт (заява);

– автобіографія;

– копії документів про освіту, науковий ступінь, вчене звання;

– список наукових праць, винаходів, публікацій;

– інші документи, які свідчать про професійні якості претендента.

Крім цього, на осіб офіцерського складу до конкурсної комісії подаються:

– довідка про проходження військової служби;

– службова та медична характеристики;

– копія службової картки;

– витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу за ту, на якій перебуває).

Термін подання документів — до 30 червня 2014 року.

Дата проведення конкурсу — 10 липня 2014 року.

Документи надсилаються на адресу: 14030, м. Чернігів, вул. Шевченко, 57, начальнику Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України.

***

Оголошується конкурс на заміщення вакантної посади державних службовців військової частини А 0172 — головний спеціаліст відділу (забезпечення співробітництва з міжнародними безпековими організаціями).

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, стаж роботи в органах військового управління на посадах, пов'язаних з організацією та впровадженням військового співробітництва не менше 2 років, знання англійської мови.

Прийом документів проводиться протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 04119, м. Київ-119. вул. Дегтярівська, 28А.

За довідками звертатися за телефоном: 481–54-26.

***

Посвідчення офіцера ЗС України Дмитерко О.А. серії УК №093789 вважати недійсним, у зв'язку з втратою.

●МИР ТА БЕЗПЕКА ОЧИМА ДІТЕЙ

«МЕНІ ДУЖЕ ШКОДА, ЩО ВИ ЗАРАЗ НЕ ЗІ СВОЄЮ РОДИНОЮ»

Зміцнити бойовий дух військовослужбовців місцевої авіаційної бригади за сприяння начальника відділу освіти Старокостянтинівської міської ради Пилипчука Анатолія Панасовича взялися діти шкіл міста. Вони створили справжні шедеври, за допомогою олівців та ручок зобразивши своє розуміння ситуації в державі та вихід з неї.

Цікаві малюнки та листи з побажаннями воякам були передані до військової частини та з'явилися в місцях розташування підрозділів. Хотілося б зазначити, що вони стали не лише яскравим оздобленням приміщень та нагадуванням про сімейний затишок осель військових. У простих малюнках учнів можна побачити глибокий зміст, хвилювання за майбутнє держави, але скрізь — дитячу віру в найкраще, в перемогу добра над злом. У більшості малюнків виявляється бажання дітей щодо миру в усьому світі, миру між двома країнами з відображенням прапорів України та Росії, що символізують зображені голуби, потиснуті руки військових двох країн.

Зворушили серця військовослужбовців бригади щирі листи від старшокласників:

«Добрий день, захисники нашого майбутнього! Мені дуже шкода, що ви зараз не зі своєю родиною. Шкода людей, які загинули на літаку. Я дуже щаслива, що такі чоловіки як Ви, не злякалися, а пішли воювати. Віддати своє життя за Україну зміг би не кожний. Ви молодці, я пишаюся Вами. Дякую!» — пише в своєму листі учениця 22 групи Старокостянтинівської гімназії Анастасія Фесун.

«Любий мій військовий! Я Вам бажаю не здаватися! Я би хотіла, щоб мій лист прийшов до мого тата! Він теж на війні, як і інші! Україна, ми віримо в тебе! З любов'ю, учениця 3-А класу Милько Діана» — ці слова не можуть нікого залишити байдужим.

«Шановні бійці! Ви — справжні патріоти нашої України! Ваша мужність і витривалість вражають! Я думаю, що все це принесе нам мир і спокій. Ми знову спокійно заживемо в наших домівках. Бажаю Вам повернутися додому живими і здоровими! Дякую Вам!» — написав учень 2-Б класу Старокостянтинівської гімназії Гапан Роман.

«Дорогі військовослужбовці! Слава Україні! Дуже страшні події відбуваються на Сході України. Але українці сміливі і непереможні. Я пишаюся Вами і Україною! Мені шкода, що зараз Ви не можете бути з родиною. Бажаю Вам наснаги, сили і віри в те, що Україна переможе. Слава Україні! З Україною в серці! Тримайтеся, ми з Вами!» — підтримала військових Прoказюк Анна.

Читаючи такі листи, військові ледь стримують сльози, а їхні душі зігріває думка про те, що діти вірять у світле майбутнє, все розуміють, ростуть з любов'ю до Батьківщини, а це вселяє віру в те, що все буде гаразд, ми — на вірному шляху! Військові авіатори дуже вдячні Вам, юні захисники Вітчизни! Ви зробили велику справу, адже бойовий дух військових неабияк зміцнився. Ваші малюнки та листи будуть ще довго радувати та гріти їхні серця, додавати сил та заряджати позитивною енергією. Докладемо всі зусилля, аби здійснити ваші дитячі мрії щодо збереження цілісності України та квітучого і щасливого її майбутнього! Мирного всім неба над головою!

Ірина КОЛОНТАЙ, Старокостянтинів

●ПІДТРИМКА ПОРАНЕНИХ

ПІСНЯ ЗМІЦНЮЄ ДУХ ТА ЗДОРОВ'Я

Заслужений академічний ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України підготував цикл концертів для поранених у ході проведення антитерористичної операції військовослужбовців.

У межах гастрольного туру концертна бригада ансамблю завітала до військового госпіталю в Луцьку, де лікуються п'ятеро бійців-волинян, поранених на Донбасі.

Концерт, з огляду на велику кількість глядачів, відбувся на подвір'ї перед головним корпусом військового госпіталю. У програмі — пісенні та хореографічні композиції на патріотичну тематику. Серед них відомі широкому загалу пісні: «Я піду в далекі гори» композитора Володимира Івасюка, хореографічна постановка «Женихи» та «Гопак», хорова композиція «Ода Україні» тощо.

Даний гастрольний тур відбувається за дорученням заступника Міністра оборони України Івана Руснака та за сприяння Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України. Репертуар та номери ретельно відібрані художнім керівником та головним диригентом ансамблю, заслуженим діячем мистецтв України Дмитром Антонюком.

Дійство сподобалось пацієнтам і медичному персоналу госпіталю.

— У нас такі складні відчуття. Бо, з одного боку, це ніби й добре, що звучить патріотична пісня, яка зміцнює дух, що спеціально приїхав колектив зі столиці, аби нас розважити… А з іншого боку, сьогодні наші хлопці поїхали в зону АТО на Луганщину. І їм там не солодко, — зізналися хлопці, які перебувають на лікуванні.

Загалом у межах гастрольного туру Заслужений академічний ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України проведе у військово-лікувальних установах Міністерства оборони України 10 концертів.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ, Луцьк

●ПАТРІОТИЗМ ПО-ДИТЯЧОМУ

«ГАГАРІНЦІ РАЗОМ З УКРАЇНСЬКОЮ АРМІЄЮ»

Саме під такою назвою в оздоровчому дитячому таборі імені Юрія Гагаріна Збройних Сил України, що в Одесі, за участю військовослужбовців, педагогів — методистів і дітей відбулася військово-патріотична акція.

Головною метою зазначеного заходу стала моральна підтримка захисників Вітчизни, які у складний для нашого народу час виконують завдання в межах антитерористичної операції на Сході України.

Хлопчики і дівчатка підготували листи, малюнки й музичне привітання для військових, які намагаються зберегти мир в Україні.

За словами директора дитячого табору Лариси Сергеєвої, діти самі зголосилися провести акцію на підтримку військових. Вони в листах, віршах і піснях намагалися поділитися з людьми в погонах, що віддано служать Батьківщині та готові віддати за неї найдорожче, що є на світі, — життя, теплом своїх сердець.

— Такі дитячі військово-патріотичні акції обов'язково сприятимуть вихованню юних патріотів України, а також зміцненню бойового духу нашої армії, — зазначила педагог.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Одеса

ПРЕМ'ЄРА СТРІЧКИ У СТОЛИЧНОМУ ●БУДИНКУ ОФІЦЕРІВ

«ПРАВДА МАЙДАНУ»: ЗА ВІЛЬНУ ЛЮДИНУ У ВІЛЬНІЙ КРАЇНІ

Про Третю світову війну люди перешіптувалися вже давно — буквально відтоді, як закінчилася Друга світова. Одні вважали, що вона буде ще більш масовою. Інші — що більш жорстокою. Одні думали, що вона буде ядерною, тож весь світ вмить загине. Інші — що в людства вистачить здорового глузду не застосовувати ядерну зброю. Тепер стало зрозуміло, що помилялися всі. Третя світова буде війною інформаційною. Вірніше, вона вже йде! Кремлівський режим, створивши потужні комунікаційні системи, виливає на Україну потоки бруду, цинічної брехні та дошкульної пропаганди. Жертвами професійних кібератак вже стали тисячі людей. Як захиститись від цього небезпечного вірусу? Відповідь одна: потрібен свій якісний, правдивий та професійний продукт.

Саме таким і є український документальний фільм режисерів Андрія Солоневича та Дмитра Ломачука «Правда Майдану». Ця кінострічка створена за участю людей, які вийшли на Майдан і повстали проти беззаконня. Саме вони дадуть відповіді на запитання, які чомусь не ставились раніше. Вони хвилюють учасників революції. Їх уникають її вороги. Але відповіді на них потрібні — і нам, і тим, хто був по інший бік барикад.

А найбільше вони потрібні тим, хто вірить, що брехня про Майдан є правдою.

Запрошуємо Вас прийти 1 липня о 19.00 у столичний Будинок офіцерів на перегляд фільму «Правда Майдану» і зробити свої висновки. А потім розповісти правду своїм родичам, які живуть в інших країнах, сусідам і знайомим, яких «накрила» чергова пропагандистська «бомба».

Захистись від брехні сам і допоможи це зробити іншим!

Наталія ТКАЧУК, «Народна армія»

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 38428
Ціна вроздріб – договірна
Зам. №35627

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Чергові по номеру — Володимир КОРНІЯКА, Сергій ВОРОНКОВ, Вадим КОВАЛЬОВ
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.